

A 21. Kommunista Kongresszus

MUNKÁSPÁRT

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

Négyoldalas összeállításunkban a 2005. június 4-ei munkáspárti kongresszus dokumentumtervezeteit, háttéranyagait és Thürmer Gyula bevezető gondolatait olvashatják a küldöttek és az érdeklődők.

(3-6. oldal)

Munkád is lesz, szakmunkás?

Ma Balázs Endre tanár úr a kertjét műveli. Szerencséje volt, nyugdíjazása megelőzte a nagy szervezési herce-hurcát. Előbb leépítések a vörösvári szakképzőben, szakmákat hagytak abba, például az autószerelőt, a karosszerialakotost nem oktatták tovább. Talán mert nem volt rá igény? A kisműhelyek alig-alig vegetálnak, helyüket autószalokok foglalták el, és ha valami meghibásodik a kocsin, „panellal” helyettesítik. Egész alkatrészeket cserélnek ki, meglehet, még használható dolgokat is eldobnak a hibással együtt. De hát ez a modern kor.

Új anyagok, új technológiák

A vörösvári intézetben talán hétre-nyolcra fogyatkozott az oktandó szakmák száma. A tanárokat is átcsoportosították, sokan el is mentek. Előbb a város vette át az intézetet, aztán rájöttek a képviselők, hogy a testület nem bírja pénzzel az igényeket... Ekkor felajánlották a megyének, kínlódjon tovább – s hogy mi lesz a végzősökkel? Hát, találjanak maguknak munkahelyet...

Már régóta tudott, hogy baj van a szakoktatással – mondta Balázs Endre. – Az iskolák nem éppen arra oktattak, amire szüksége van a termelő ágazatoknak. Meg a tananyag, a tanműhely is részben elavult. Ha mondjuk, kőművest képeztünk, az még talált valamilyen elhelyezkedést a környéken, a helyi vállalkozóknál. Az agglomerációban akad munka, bár jó részt feketén dolgoztattak, erdélyiekkel, ukránokkal a mesterek. Az vesse rájuk az első követ, aki nem spórolt volna a munkabérekben...

Persze, ez megy egy darabig. De egyre új anyagok, új technológiák jelennek meg, új szakértelem, hozzáértés kell az alkalmazásukhoz. A régi tudással legfeljebb maholnap betont keverni, lapátolni lehet. Azt tartja a mondás: „kőművesnek nem kell ész, csak azt tudja, hol a mész”. Az igény más: változó anyagokhoz változott tudás kell, az alpanyaggyártót szorítja a verseny, új termékkel le-

pi meg az építetőket. És máris fellép a munkanélküliség! Mi a megoldás?

A kiszolgáltatottság ellen nincs, de valami új dolog szóba jöhet, s ez a TISZK (majd később lesz a magyarázata).

Most annyit, hogy több mint ezer szakképző intézet van az országban, hasonló a vörösvárhoz, ahol sem a felszereltség, sem a tanerő nem mindig felel meg a növekvő igényeknek!

Az ellentmondást fel kell oldani, nem tűrhető, hogy a munkanélküliséggel együtt – bár Pest megyében jóval az országos átlag alatti, 5,1 százalék – munkaerőhiány jelentkezik. Mégpedig az igényesebb, a képzetesebb, az új technikát kezelni tudó emberekből!

Szlovákiának is képeznek

Azt mondja Szabó Imre, a Pest Megyei Önkormányzat elnöke: „Megyénkben nagy szervezetváltás történik a gazdaságban, a legfejlettebb technológiát hozzák a külföldi cégek. Tehát nem az olcsó iparágakat, mesterségeket szeretnénk itt látni.” Ezért aztán a hagyományos tudás könnyen elévül, a munkavállalóknak alkalmazkodniuk kell a mai kor igényéhez. De miként, ha az iskolában nem azt oktatják, amire a munkaerőpiacnak szüksége van, tehát, amivel el lehet helyezkedni? Ezért aztán a Foglalkoztatáspolitikai és Munkügyi Minisztérium 2004 tavaszán meghirdette a Térségi Integrált Szakképző Központok (TISZK) létrehozását és az infrastrukturális feltételek javítását szolgáló pályázatokat. Amihez uniós pénzt lehetett szerezni, s Pest megye két pályázata is eredményes volt.

(Folytatás a 7. oldalon)

Az év kórháza díjat kapott a békéscsabai intézmény

BESZÉLGETÉS DR. SZABÓ TERÉZIA FŐIGAZGATÓVAL

Tavaly első alkalommal kis-, közepes- és nagyméretű kategóriában pályázatot írtak ki Az év kórháza díjra, s a három fokozaton a siófoki, a békéscsabai és a kecskeméti egészségügyi intézmény kapta a megtisztelő címet. Békéscsabán a megyei jogú város önkormányzata által fenntartott közepes méretű, hat-százötz ágas Réthy Pál Kórház-Rendelőintézet nem a történelmi belvárosban, de a központban, Gyula felé haladva, a 44-es út mentén található. Gondozott, tetszetős az épület, amelyben együtt működik a kórház és a rendelőintézet. Dr. Szabó Terézia főigazgatóval a pályázatról, a díj elnyeréséről, működésükről, mindennapi életükről, munkájukról, a betegekkel való kapcsolattartásukról beszélgettünk.

– Ki volt Réthy Pál, s miért róla neveztek el a kórházat?

– Városi orvos volt, s mintegy százötven évvel ezelőtt alapította a kórházat, amelyben akkor a szegény, nincstelen békéscsabai rászorulóknak nyújtott alapszintű egészségügyi segítséget. Egyértelműen a nagytudású, felkészült orvos és a jószívű, lelkiismeretes ember nevével vette fel a kórház.

– Melyik intézmény hirdette pályázatát és milyen feltételekkel?

– Az Egészségügyi Minisztérium írta ki a pályázatot, közzétette a feltételeket és a bírálati szempontokat is, amelyek egy

európai minőségirányítási rendszer tartalmi elemeit követték, illetve ahhoz igazodtak. Tehát egy összetett szempontrendszerben tizenegy főpontot állítottak fel, s ezekben számos alszempont is szerepelt. A csabai kórház közepes méretű, így ebben a kategóriában pályáztunk. A benyújtás után hat hónapos monitorozási időszak következett. Ez azt jelentette, hogy ebben az időben át lehetett tekinteni a lényeges, kardinális részeket. Vagyis azt, hogy a pályázatban foglaltak hogyan, miként teljesülnek, majd ezután a kórházszövetség, az Egészségügyi Minisztérium és

az Egészségügyi Gazdasági Vezetők Egyesületének képviselői helyszíni szemlét tartottak. Az összetett szempontrendszer együttes értékelése alapján kerülünk az első helyre. Ez a díj elsősorban a kórház működésének megítélésére szolgál, nem pedig az infrastrukturális feltételekre. A díj a megtisztelő cím mellett egy impozáns herendi porcelánserleggel és ötmillió forinttal járt. A kapu alatt réztábla hirdeti, hogy 2004-ben Az év kórháza lettünk. Szponzori felajánlasként egy integrált klinikai informatikai rendszer három éves használati jogát is elnyertük.

– Hányan pályáztak Az év kórháza díjra?

– Kevés kórház pályázott, a mi kategóriánkban, mint utóbb kiderült, három egészségügyi intézmény indult. Megítélésem szerint azért volt kevés pályázó, mert az összetett szempontrendszer feltételeit együttesen kevés kórház tudja magas szinten teljesíteni.

(Folytatás a 7. oldalon)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Május 4. Az Egyesült Államok nyomása ellenére a baloldali José Miguel Insulza chilei belügyminisztert választották az Amerikai Államok Szervezetének (OAS) élére. Az 1948-ban alapított, 34 tagú, washingtoni székhelyű szervezetet általában az USA által pártfogolt vezető irányítja. Insulza öt sikertelen választás után nyerte el végül e pozíciót.

Május 5. Fontosabbnak tartják az európaiak a környezet védelmét (63 százalék), mint a versenyképesség növelését (24 százalék) – derül ki az Eurobarometer jellemzéséből. A megkérdezettek kilencven százaléka szerint a politikusoknak ugyanannyi figyelmet kellene szentelniük a környezetvédelemnek, mint a gazdasági és szociális ügyeknek.

Május 6. Harmadik alkalommal győzedelmeskedett a Munkáspárt a brit parlamenti választásokon, bár alsóházi többsége az eddigiek kevesebb mint a felére olvadt. Az országos részvételi arány a szavazáson 62 százalékos volt. Tony Blair régi-új miniszterelnök a szokásoknak megfelelően megkapta a kormányalakítási megbízást II. Erzsébet királynőtől.

A Blair család örül a sikernek

Május 7. Minden eddiginél többen, hatvan országból tizennyolcezen (köztük a magyar kormányfő) vettek részt a holokauszt áldozatairól megemlékező menetben az egykori auschwitz-birkenai náci haláltáborok helyszínén. A legnagyobb haláltáborban mintegy 1,1 millió zsidó halt meg, s minden harmadik áldozat magyar volt. Összességében hatmillió zsidót öltek meg a II. világháborúban.

Május 8. Az afgán kormányerők és amerikai katonák, illetve a szélsőséges iszlamisták közötti eddigi leghevesebb harc bontakozott ki a tálib rezsim 2001-es bukása óta. Az összecsapásban a szárazföldi erőkn kívül helikoptereket és harci repülőket is bevetettek. Legkevesebb negyven felkelő vesztette életét, s több afgán katona is meghalt.

Május 9. Ötven ország képviselői, közjogi méltóságai – az antifasiszta koalíció és a második világháború egykori vesztesei együtt – ünnepelték a győzelem napján, a nácizmus hatvan évvel ezelőtti leverésére emlékezve Moszkvában. Az állam- és kormányfők a rendezvények idejére félretették ellentéteiket.

Május 10. A Mahmud Abbasz palesztin elnök vezette mérsékelt Fatah mozgalom szerezte meg a legtöbb szavazatot a palesztin helyhatósági választások második szakaszában a nem hivatalos végeredmény szerint. A 84 ciszjordániai és gázai övezeti település közül 52-ben győzött, míg fő ellenfele, a Hamasz 24-ben. A választás az Európa Tanács megfigyelői szerint megfelelt a nemzetközi normáknak.

● „Tanulások és következtetések az EU-tagság első évéről” címmel május 5-én konferenciát rendeztek Budapesten. Gottfried Péter, az Európai Ügyek Hivatalának az elnöke hangsúlyozta, hogy csatlakozásunk előtt már tagjai lettünk a szabadkereskedelmi övezetnek és megvalósítottuk a teljes jogharmonizációt. Kereskedelmi forgalmunk nyolcvan százaléka az EU-tagállamokkal bonyolódik. Gottfried szerint a nemzeti érdekek hatékony megjelenítésére, az unió korábbi értékeinek a megőrzésére törekszünk és támogatjuk a szervezet további bővítését. Josep Borrel, az Európai Parlament spanyol elnöke megemlítette, hogy a tagállamok polgárai alig ismerik az EP tevékenységét, pedig a szerepe egyre bővül. Az elnök azt mondta, hogy „az EU átalakítja a kontinens lakóinak az

életét”, és a „nemzeti parlamentek szerepe növekszik a jövőben”. Borrel hangsúlyozta, hogy „a közös pénz bevezetése megváltoztatja a gondolkodást, erősíti a közös identitást és megszünteti az antagonisztikus ellentéteket”.

Szájer József, az Európai Néppárt képviselője azt mondta, hogy „a csatlakozás vállalkozást és kalandot jelent”. Szájer hangsúlyozta, hogy „a kisebbségek védelme a sokszínűség alapelemét jelenti”. A képviselő szerint a pénzügyi támogatásokban az utolsó helyen vagyunk. Egy főre számítva tavaly 16 eurót kaptunk, a litvánok 104 eurójával szemben. Fazakas Szabolcs, az Európai Parlament Költségvetés-ellenőrzési Bizottságának az elnöke kijelentette, hogy a költségvetés célja a szubvenciók elosztása. Egyes projektek megvalósítása több évet igényel, de az EU csak utólag fizet. Az első esztendőben mintegy 200 millió eurót kötöttünk le. Fazakas megemlítette, hogy rövidesen jóváhagyásra kerül a 2007–2013-as időszakra vonatkozó költségvetés, amelynek az elosztása és a prioritások meghatározása nagyon fontos számunkra. A hat nettó befizető állam egy százaléka akarja hoz-

zájárulását csökkenteni, ami ellen az Európai Bizottság is tiltakozik. „Az EP felajánlotta, hogy a befizetések ügyében kész közvetíteni a tagok között”.

Inotai András, a Világgaudasági Kutató Intézet igazgatója azt mondta, hogy a hazai költségvetés romlása két cikluson áthúzódó folyamat. „1998 óta az országnak nincs integrációs stratégiája”. Inotai azt mondta, hogy „a társadalom számára is érzékelhető eredményeket kellene felmutatni”. Az „embereknek látniuk kell, hogy valami mozog”. A jó érdekérvényesítéshez azonban „nemzeti konszenzus szükséges”. A konferencián bemutattak több sikeres hazai EU-projektet, amelyek közül a legjelentősebb a Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum rekonstrukciója és bővítése. A 2007 novemberében befejeződő beruházás összköltsége közel 50 millió euró, amelyhez a közösségi alapokból 35,7 millió euró hozzájárulás várható.

● Az EU-tagállamok között Lengyelország kettős csúcsot ért el: a legnagyobb, 19,3 százalékos a munkanélküliség és a legkisebb, 64 százalékos az aktív korú népességnél a dolgozó aránya. A munkanélküliség

fele 35, 38 százalékuk pedig 24 év alatti. Egyes régiókban a munkanélküliség aránya meghaladja a 35 százalékot is. A kormány a közelmúltban elfogadott egy programot az első álláshoz jutás támogatására, de a becslült ötszáz ezer fiatalból ez csak tízezeret érint. A helyi és regionális munkaügyi irodák képtelenek feladataik ellátására, mivel egy alkalmazottra átlagosan kétezer munkanélküli jut. Az álláshoz jutás átlagos ideje 16,6 hónap, de a munkanélküliek egyharmada már több mint két éve várolistán van.

● Marek Belka lengyel miniszterelnök május 5-én benyújtotta lemondását Kwasiński államfőnek, miután a parlament nem szavazta meg önfelosztását. A lemondást az elnök nem fogadta el, mert ősszel, a szejm mandátumának a lejártakor mindenképpen választásokat tartanak az országban. A kormányfői tisztséget csak néhány hónapja betöltő Belka egyébként távozni készül a korrupcióval vádolt, népszerűtlen szociáldemokraták süllyedő hajójáról és egy új, liberális jellegű közpárt megalakításában kíván részt venni.

– Munkatársunktól

VIETNAM HARMINC ÉVE

Április 30-án ünnepelték Vietnamban a harmincadik évfordulóját Ho Chi Minh-város, az egykori Saigon felszabadulásának, ami a francia gyarmatosítókat követő amerikai beavatkozás teljes vereségét jelentette. A „felszabadulás napja” alkalmából Ho Chi Minh-városban rendezett megemlékezésen Tran Duc Luong államfő azt mondta, hogy „a győzelem megvalósította elődeink és Ho elnök álmát, mert függetlenségünk, egységünk valóságává vált”.

A város lakosainak a felvételét és a néphadsereg díszszemléjét többek között megelevenítette a 94 éves Vo Nguyen Giap tábornok, a franciák elleni 1954-es Dien Bien Phu-i csata legendás irányítója valamint vendégként Raul Castro, a kubai vezetés második embere. Nguyen Minh Triet, a Vietnami Kommunista Párt városi bizottságának tagja kijelentette, hogy „az 1975. évi tavaszi hadjáratral befejeződött az idegen betolakodók ellen folytatott 117 éves küzdelem”. Az 1961–1975 közötti harcoknak, az Egyesült Államok légiereje pusztító bombázásainak mintegy hárommillió vietnami és 58 000 amerikai áldozata volt.

Az utóbbi harminc évben a több mint 81 millió lakosú Vietnamban nagy változások történtek, és a média „ázsiai kis tigrisek” nevezi az országot. A Világbank adatai szerint a gazdaság 2003-ban 7,2, az export 21, az ipari termelés pedig 16 százalékkal növekedett. Az USA-ba irányuló vietnami export 2003-ban hatvan százalékkal bővült, aminek a felét ruházati termékek teszik ki. Az egy főre eső GDP vásárlóerő indexen számítva 498 dollár. A munkaképes lakosság mintegy 65 százaléka a mezőgazdaságban illetve a halászatban dolgozik, de az agrárszektor a GDP-nek csak alig egynegyedét termeli. Az országnak nagy

kárt okozott, hogy a madárinfluenza-járvány során mintegy negyvenmillió tyúkot kellett levágni, ami a baromfiállomány 15 százalékát jelentette.

A GDP negyven százalékát az állami vállalatok, egynegyedét a magánszektor, 35 százalékát pedig a külföldi tőke részvételével létesült vállalatok állítják elő. A külföldi beruházók a korábbi harminc helyett már maximum 49 százalékos részesedést is szerezhetnek az egyes projektekben. A déli ország-részben, Ho Chi Minh-városban és környékén tapasztalható a legnagyobb fejlődés. A terület az ország termelésének 17, a külföldi beruházások harminc és az export negyven százalékát jelenti, míg a lakosságnak csak alig nyolc százaléka él itt. A helyi vállalatok által termelt, egy főre eső jövedelem pedig negyyszerese az országos átlagnak. A vietnami alkotmány biztosítja a szocialista orientációjú gazdasági szektor és a magánvállalatok egymás mellett élését.

A rendszerváltás óta hazánk és Vietnam között visszafogottak a kapcsolatok. Nem használjuk ki sem a korábbi együttműködésből, sem a kölcsönös tapasztalatokból adódó lehetőségeket. A kétoldalú kereskedelmi forgalom 2003-ban mintegy 65,7 millió dollár értékű volt, jelentős vietnami aktívummal. Kivételünk összetétele azt mutatja, hogy csak a gyógyszeripar tudta megőrizni korábbi vietnami pozícióit.

Az ország elismert vezető ereje a Vietnami Kommunista Párt. A 2002-ben megválasztott 498 tagú parlament tagjainak egynegyede nő, 10 százalékuk pártonkívüli, 17 százalékuk pedig a különböző etnikai csoportokat képviseli. A megbékélés jeleként Phan Van Khai kormányfő a Ho Chi Minh-városban tartott ünnepségen azt mondta: „tudattuk egykori ellenségeinkkel, hogy a múlt lezárult és a jövőre kell tekinteniük”.

Bence Dániel

Vietnami küldöttség Magyarországon

Vietnami küldöttség járt a Munkáspárt meghívására Magyarországon, professzor dr. Le Huu Nghia, a Vietnami Kommunista Párt KB-tagja, a Kommunista című lap főszerkesztője vezetésével 2005. május 5. és 8. között, négy országot (Lengyel-, Cseh-, Németország és hazánk) érintő kelet-európai látogatásorozat részeként.

A küldöttség látogatást tett a Magyar Tudományos Akadémián, illetve a Pannónhalmi Apát-ságban, majd megbeszélést folytattak Thürmer Gyula pártelnökkel, a Munkáspárt Győr megyei vezetőségével, és részt vettek a fővárosi VIII. kerületi pártszervezet baráti fogadásán. A magyar kommunisták üdvözölték őket egy baráti találkozón, s Thürmer Gyula valamennyiük nevében szól. Mégpedig abból az alkalomból, hogy kettős ünnepet köszönhetünk együtt: Ho

Chi Minh születésének 115. és a Nagy Győzelem, az ország felszabadításának és egyesítésének 30. évfordulóját.

Ho Chi Minh életének értelmére tette fel a koronát a történelem három évtizede, amikor a „fapuskás” had, a dzsungel népe, a nemzetközi kommunista mozgalom hí katonái kiűzték földjükről – hosszú háborús évek után – az amerikai hódítókat. Nagy utat tettek meg a vietnami kommunisták a harc kezdetétől a győzelmes befejezésig,

sok áldozattal! A valahai francia Indokína részére, a gyarmatbirodalom világára felvirradt a szocializmus napja – véglegesen.

És a szocializmus bizonyított: ma a GDP 40-45 százalékát az ipar adja, és az utóbbi években a legfejlettebb technika honosodik meg, a külföldi tőke 45 és fél-milliárd dollárnyi beruházást eszközölt! Csak a múlt évben négy milliárd USA dollár a befektetés összege...

Odaadással hallgatták a találkozó résztvevői a vietnami himnusz, amely ezer és ezer hős koporsója felett szállt a háborús években, s amely győzelemre lelkesítette azokat, akik bizakodással élik meg a szocializmus sikereit. Ez a himnusz igazi népkarant fejezett ki, s közben ki-

nek-kinek eszébe juthatott a kapitalizmus kétszínűsége, amelynek ékes példáját adta Kissinger volt külügyminiszter, amikor azt kérdezték tőle újságírók: Hogyan lehetne befejezni az iraki háborút? – Hogyan, hát úgy, mint a vietnami: vonuljunk ki és jelentsük ki, hogy győztünk!

Ezek ugyan ábrándos, hiú szavak, de a tettek mást mutatnak. A vietnami nép hősi küzdelmét és a kommunista nemzetköziség pártatlan szolidaritását, amely sokra értékelte Ho Chi Minh államalkotó tettét.

A világméretű harc megsejtésére áradt az anyagi segítség az akkori szocialista világból, a Szovjetunióból, Magyarországról egyaránt. Itthoni intézmények, főiskolák, szocia-

A vietnami küldöttség a Munkáspárt székházában

lista brigádok vették fel Ho apó nevét, és úttörőorsók, emlékeztetve arra, hogy a számunkra legnehezebb időkben,

1957-ben járt nálunk, és biztató szavai erőt öntöttek a népbe.

– Munkatársunktól

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusát 2005. június 4-én tartja a volt Csepeli Fémmű egyik munkacsarnokában. A kongresszus kiemelkedő politikai jelentősége miatt a párt minden tagja (aki április 30-áig regisztráltatta magát) tagsági jogon részese lehet a kongresszus munkájának és döntéseinek. Az alábbiakban közöljük Thürmer Gyula bevezető gondolatait és a kongresszus tervezett dokumentumait.

Kommunista kongresszus

Június 4-én, Csepelen összeül a Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa. Jelentősége két ok miatt is kiemelkedő. Egyrészt, a Munkáspárt 2004 nyara óta az elmúlt tizenhat év legmélyebb válságát élte-éli át. Másrészt, fennállásunk óta talán most rendelkezünk a legjobb eséllyel arra, hogy ne csak az emberek rokonszenvét növeljük, de jobban szerepeljünk a parlamenti választáson. Mi, kongresszusi küldöttek akkor mehetünk elégedetten haza, ha a párt belső helyzetét megszilárdítottuk és megjelöltük azt a politikai utat, amelyen a választásokra készülünk kell.

A napirendről

Ez a kongresszus, híven belső alkotmányunkhoz, politikai kongresszus. Ilyet kétévente tartunk, négyévente pedig olyan kongresszust, amikor újra választjuk a teljes vezérkart, az alapszervezeti titkártól a pártelnökig. A mostani kongresszust tehát nem előzi meg a párt teljes vezetőállományának választása, s így a kongresszus sem foglalkozik az országos vezetés ügyével, hanem „csak” az előttünk álló politikai feladatokkal. A 21. Kommunista Kongresszusnak a Központi Bizottság az alábbiakat javasolta:

Vitassuk meg a párt helyzetét, és zárjuk le a párt belüli konfliktust.

Tárgyaljuk meg a párt nevének megváltoztatására tett KB-javaslatot.

Döntünk a választási programunk fő irányairól. A kongresszus elé a KB ezért három dokumentumot terjeszt, amelyeket mostani számunkban teljes terjedelemben közlünk. A *Szabadságban* közöljük, mivel a párt anyagi helyzete ma nem teszi lehetővé a dokumentumok névre szóló kiküldését.

Még egyszer megemlítem, mert sokan kérdezik: miért nem szerepel a vezetésválasztás? Nos, azért nem, mert a párt szabályai szerint erre négyévenként kerül sor, azaz jövőre, 2006-ban, a választások után a jelenlegi Központi Bizottság beszámol a négy évről, és a kongresszus új vezetőket választ.

Felmerült-e, hogy legyen személyi kérdés is? Igen, felmerült. Felvetették többen tagjaink közül is, és – mint tudjuk – ez a pártellenzék markáns követelése. Mondhatjuk-e, hogy most semmi sem indokolja személyi kérdések vitáját? Igen, mondhatjuk. Egyrészt, a korábbi Baranya megyei elnökség által indított aláírásgyűjtés nem járt sikerrel, ami egyértelműen jelezte, hogy a tagság most nem kíván személyi kérdésekkel foglalkozni. Ha a tagság előre akarta volna hozni a pártvezetés választását, aláírta volna. Másrészt, a Központi Bizottság többségének is ez volt a határozott véleménye. A párt túlnyomó többsége most dolgozni akar, a választásokra készülni, és nem személyi kérdésekkel foglalkozni. A mi dolgunk, hogy a kongresszuson ennek a többségi akaratnak szerezünk érvényt.

Vannak-e, akik ennek ellenére személyi kérdést akarnak a kongresszuson? Igen, vannak. A pártellenzék ismert képviselői nem mondtak le szándékukról. A helyzet azonban tavaly óta lényegesen változott. A pártellenzék makacs követelődése most már azt jelenti, hogy szándékukkal szembenemenni a Központi Bizottság többségével és a párttagság többségével is. Az akciójuk folytatása ma már semmi mást nem szolgál, mint azt, hogy zavarják a 21. Kommunista Kongresszust, ártsanak a pártnak.

A vita a Munkáspártban természetes. Aki azt mondja, hogy ma nincsenek viták a pártban, az egész egyszerűen nem mond igazat. Vannak más-ként gondolkodók is, még a Központi Bizottságban is. A baj nem ez! A baj akkor kezdődik, ami-

kor a másként gondolkodók egymás mellé állnak, közös tanácskozásokat tartanak, közös nyilatkozatokat adnak ki, szervezkednek. Ez a frakciózás. Ez olyan betegség, amely ellen a leghatározottabban küzdeni kell, mert különben rámehet maga a párt is. Ez történt 1956-ban is, 1989-ben is. Nem akarjuk, hogy ez legyen 2005-ben.

Vita, másként gondolkodók, pártellenzék

Vannak, akik úgy vélik, hogy az egész párton belüli vita nem volt más, mint személyes torzsalakodás a párt elnöke és korábbi alelnöke között. Egyszerű lenne a helyzet, ha így lett volna, de nem így volt. 2004 júniusától szeptemberig a vita valóban az elnökségben folyt, ráadásul a párt alapvető kérdéseiről. Ezekben a vitákban Vajnai kisebbségben volt. Az elnökség szerette volna ezt a vitát az elnökség keretein belül tartani, s a Központi Bizottság elé mindíg azokat a kérdéseket vinni, amelyekben feltétlenül dönteni kell. Amiről nem kell dönteni, arról lehetett volna a vitát tovább folytatni. Szeptemberben azonban Vajnai azt kérte a Központi Bizottságtól, hogy szavazzanak neki bizalmat, azaz neki adjanak igazat az elnökség többi tagjával szemben. Ezzel az egész vita a KB elé került. A KB tavaly ősszel, több alkalommal elvetette Vajnai nézetét, így a KB-ban is kisebbségbe került.

Ezt követően, tavaly novemberben a Baranya megyei elnökség elindította az aláírásgyűjtést egy rendkívüli kongresszus összehívására. Ezzel az ügy már a KB-ból is kikerült, az egész pártnak foglalkoznia kellett vele, hiszen a pártagnak döntenie kellett: aláírja-e vagy sem. Mint tudjuk, a többség most sem nekik adott igazat. Nem gyűltek össze az aláírások.

Az idén februárban ezért új szakasz kezdődött. Most már nem csupán a tagságot akarták megnyerni, de a KB döntései ellen nyílt szervezkedést, frakciózást kezdtek. A céljukat nem titkolták és ma sem titkolják: leváltani a mostani pártvezetést és megváltoztatni a párt politikáját.

Vita, konfliktus korábban is volt, de most fordult elő először, hogy a párt politikai irányvonala és szervezeti elvei ellen irányuljon általános támadás, amelyben a párt több vezetője is szerepet vállalt. Miben is volt és van az alapvető különbség? A pártellenzék a tizenhat éves történelmünket kudarcnak minősítette. Mi és a többség tudatában vagyunk a nehézségeknél, de mégis azt mondjuk: a párt történetében több az előremutató elem, a siker, amire ma lehet építkezni.

A pártellenzék nem ismeri el a tavalyi népszavazás jelentőségét. Mi a tizenöt év legnagyobb politikai sikerének tekintjük. Azért is, mert képesek voltunk önmagunk gyengeségeit leküzdeni és összegyűjteni háromszázezer aláírást, és azért is, mert közel kétfélmillió ember mondott igent.

A pártellenzék szerint szélsőjobboldali, fasiszta vesztély van, szerintünk nincs.

A pártellenzék ilyen helyzetben az MSZP-vel, és a tőle balra álló szervezetekkel akar menni.

Mi önállóak akarunk maradni az MSZP és a Fidesz között.

A pártellenzék azzal, hogy nem tartja be, sőt elutasítja a Központi Bizottság döntéseit, magát a KB-t, a párt szervezési alapját kérdőjelezi meg. Mi azt mondjuk, hogy erős, szervezett pártnak kell lennünk, ha harcolni akarunk a tőke ellen, ehhez viszont fegyelemre van szükség.

A pártellenzék lényegében nem fogadja el a Magyar Kommunista Munkáspárt nevet. Mi pedig valljuk: a markáns munkáspolitikára van társadalmi igény, ezért a párt nevének megváltoztatásával is ki kell fejezni a párt kommunista jellegét.

Mivel oldhatja meg a 21. Kommunista Kongresszus a párt válságát? Önmagában nem oldja meg, de segíthet, erőt adhat nekünk, a párt tagjainak. Megoldani csak mi tudjuk, párttagok, alapszervezeti titkárok, megyei, városi vezetők, a Központi Bizottság tagjai. Az utóbbi hónapokban közös munkával leraktuk azokat az alapokat, amelyeket most a kongresszus kell, hogy megerősítsen. Utána jön a mi konkrét munkánk. A munka, a harc segíthet végleg elfeledtetni az előző hónapokat.

A kongresszus az alábbiakkal segítheti a párt belső helyzetének rendezését:

- Megerősíti a párt álláspontját néhány alapvető kérdésben. Ilyen a jelenlegi helyzet megítélése, különös tekintettel arra, hogy van-e fasiszta veszély. Ilyen az MSZP-hez való viszony. Ezekben a kérdésekben döntöttünk a 20. Kongresszuson, s a KB több ülésén. A pártellenzék azonban ezekben a kérdésekben akarta és akarja megváltoztatni a párt politikáját. Ezért van rendkívül fontos, hogy a kongresszus egyértelmű döntéseket hozzon. Ha a kongresszus elismácsolná a problémákat, ha nem vállalná a szembenézést, ha semmitmondó megfogalmazásokat fogadna el, a párt hosszú időre mély eszmei-politikai válságba süllyedne.
- A kongresszus kifejezi viszonyát a párton belüli konfliktushoz. A pártellenzék háborúja nem csupán a párt elnöke és elnöksége ellen folyik, hanem a Központi Bizottság ellen is. Ebben a küzdelemben a kongresszusnak a Központi Bizottság mellé kell állnia, ha meg akarja védeni a pártot.
- A kongresszus megerősíti pártunk alapvető elvét, a demokratikus centralizmust. Miért van erre szükség? Azért, mert a pártellenzék éppen ezt támadja. Aki rendre nem hajtja végre a KB döntéseit, az nem ismeri el a KB vezető szerepét, az alázza a demokratikus centralizmust elvét. E nélkül pedig nem lehet fegyelmezett, harcos pártot építeni.

Lehetséges-e kompromisszum? Vajnaival és Fratanóval február 5-ig, a frakciózás megkezdése előtt lett volna mód kompromisszumra, ezt fel is ajánlottuk. Ma már nem lehetséges. Két teljesen eltérő politikai koncepcióról van szó, amely nem egyeztethető össze.

Kompromisszum, megegyezés lehetséges, sőt szükséges azokkal a megyékkel, megyei vezetőkkel, amelyek nyíltan a KB többsége ellen léptek fel. Mit javasolunk ezeknek a megyéknek?

● Tegyük félre az előző hónapokat. Vegyenek részt a kongresszuson, és ne helyezkedjenek szembe a párt többségével!

● Dolgozzunk! Állítsunk mindenütt képviselőjelölteket! Szervezzünk olyan sikeres akciókat, mint a budapesti május elseje volt! Gyűjtsük a pénzt a választásokra! Ez mind olyan, amihez nem kell a párt elnökét vagy a pártvezetést szeretni. Ehhez a pártot kell szeretni!

Mi történik akkor, ha a megyék egy része továbbra is a KB, és június után már a kongresszus ellen megy? Az érintett megyékben már sok párttagunk kezd rájönni, hogy a megyei vezetéseket által képviselt politika sehova sem vezet. Nem lehet elkülönült megyei életet élni. A pártot nem tudják

meggyőzni, akkor pedig mi az egész értelme? Igen, mi ezekkel az elvtársakkal fogunk dolgozni, azokkal, akik a többség mellett vannak, és addig fogunk dolgozni, amíg ezekben a megyében helyre nem áll a rend. Időbe telik? Igen, időbe telik! Lehetnek veszteségeink? Lehetnek, de a legnagyobb veszteség éppen az lenne, ha a Munkáspárt feladná elvi következetességét, eszmei tisztaságát, eldobná politikai függetlenségét.

Nincs fasiszta veszély

Van-e vagy nincs fasiszta veszély? Vannak elvtársaink, akik különösen érzékenyen reagálnak mindenre, ami a fasiszmissal összefüggésbe hozható. Ez érthető is, hiszen olyanokról van szó, akik maguk is megjárták a haláltáborokat, vagy rokonaikat veszítették el ott. Higgyék el, elvtársak, a Munkáspárt tizenhat éve éberrel figyeli, hogy ne verhesseken gyökeret a fasiszta eszmék és cselekedetek. Segítsenek nekünk abban, hogy éberségünket a jövőben se veszítsük el. Ugyanakkor azt kérjük Önöktől, hogy az érzéseik mellett legyenek tekintettel azokra a tényekre, amelyek alapján a párt úgy véli: nincs fasiszta veszély.

Vannak elvtársaink, akik a fasiszmust azért tartják élő veszélynek, mert kapitalizmus van, és a kapitalizmus bármikor felhasználhatja azt. Ez igaz, a fasiszmust a kapitalizmus szülte és szüli a jövőben is. A fasiszmus azonban a tőkés rendszer számára is rendkívüli eszköz. Akkor és csak akkor veszi igénybe, amikor más, kevésbé kockázatos eszköze nem marad. Ma a kapitalizmus sok más eszközt képes bevetni a dolgozó tömegekkel szemben. Ma a magyar kapitalizmus is képes a problémáit kezelni. Az osztályharc még messze van attól a szinttől, amikor rendkívüli eszközökre lenne szüksége. A magyar kapitalizmus számára kellő biztosítékot jelent a NATO- és EU-tagság is.

Ugyanakkor oda kell figyelnünk arra, hogy az imperializmus egész politikájában jobbratolódás ment végbe. Vegyük csak azt, hogy 2001 szeptembere után az USA a terrorizmus elleni harc címén globális háborút folytat. Az USA ujjlenyomattal ellátott útlevellet vezetett be, és ez vár az ránk is az EU-ban. A rendőrállamot erősítik az eddigi polgári jogállammal szemben.

Sajnos, vannak pártunkban olyanok is, akik tudatosan félremagyarázzák a mai magyar politikai helyzetet. Ezt tette a pártellenzék számos tagja is. Mi az ő alapértékük? Szerintük a szélsőjobboldal a Fidesz vezetésével „kizárólagos hatalomra tör”, ami lényegében a fasiszmus. És most jön a lényeg, amiért ezt az egész szellemi kanyart megteszik: „Elsőrendű feladatunk, hogy harcoljunk a polgári demokráciát jobbról fenyegető, lopakodó fasiszmus ellen” – üzeni nekünk a pártellenzék. Ezt azt jelenti magyarul, hogy a Munkáspárt tegye félre osztályálláspontját, ne foglalkozzon azzal, hogy a Gyurcsány-kormány el akarja adni a kórházakat, hogy fizetett egészségügyet akar, hogy a munkatörvénykönyv a prolit kisemmizi, a tőkésnek meg minden jogot megad. Ezzel ne foglalkozzon a Munkáspárt, hanem küzdjön a lopakodó fasiszmissal szemben. A gyakorlatban ne állítson alternatívát, választási lehetőséget az MSZP-vel szemben, ne vegye el a szavazókat az MSZP-től, hanem támogassa az MSZP-t. Ez a pártellenzék útja.

A pártellenzék tagjai ugyanazt teszik, mint az MSZP és az SZDSZ. Ez a két párt tudja, hogy 2006-ban is szoros lesz a verseny a választásokon. Olyan helyzetben, amikor ők, és persze más tőkés pártok is, ezerszer becsapták a kisembereket, egy módon tudják őket maguk mellé állítani. Azzal, ha veszélyérzetet keltenek, és arra kérik a szociális, gazdasági ügyekben elégedetlen választót, hogy az MSZP-SZDSZ mellé álljon.

(Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról)

A konzervatív jobboldal is szereti becsapni az embereket, az ő eszközüik a kommunista veszélyvel való riogatás, csak az kevésbé hatásos.

Mi a mi válaszuk? Ha nincs akut, élő veszély, ha nincs most elhárítandó fasiszta veszély, mégpedig nincs, akkor ez a felhívás a legtisztességtelenebb kéréslet a Munkáspárt támogatóinak megzavarására, a Munkáspárt lefegyverzésére és semlegesítésére. Aki ilyen nyilatkozatokat aláír, az MSZP-t, a tökésekkel szolgálja, akármilyen volt egyéni szándéka. Mi küzdünk a fasiszta ellen, követeljük, hogy a kormányok szüntessék meg azokat az okokat, amelyek a szélsőjobb malmára hajtják a vizet. Nem engedhetjük, hogy az MSZP és az SZDSZ újra becsapják az embereket, köztük a Munkáspárt tagjait is, mint ahogyan tették 2002-ben.

Az MSZP-vel nem

Ez a kérdés nem új. Az első pillanattól hordozzuk magunkban, és sokszor döntöttünk is már. Miért vált élessé most a kérdés? Azért, mert ma már nagyon sok olyan választó van, aki nem kér sem az MSZP, sem a Fidesz politikájából. A tavalyi népszavazás is ezt jelezte. Ha a Munkáspárt nem rendelkezik markáns, az MSZP-től eltérő politikával, esélyünk sem lesz, hogy ránk szavazzanak. Ha hasonlít mondanánk, mint az MSZP, az emberek inkább őket támogatják, hiszen ők a nagyobbak. Most van esélyünk arra, hogy jobban szerepeljünk a választásokon. Ezt az esélyt csak akkor tudjuk kihasználni, ha önállóak vagyunk, nem megyünk sem az MSZP-vel, sem a Fideszsel.

Nem véletlen, hogy a párton belüli vita, konfliktus éppen tavaly robbant ki. Akkor kerültünk először közvetlen párharcba az MSZP-vel. Mi a kórházak eladása ellen és a népszavazás mellett voltunk. Az MSZP és a kormány a kórházak eladása mellett és a népszavazás ellen. Mi a kapitalizmus ellen, ők a kapitalizmus mellett! Tűz és víz!

A pártellenzék azt állítja, hogy ők sem akarnak az MSZP-vel menni, csak az MSZP-től balra álló szervezetekkel. Ilyen szervezetek vannak, de ezek nem velünk, hanem az MSZP-vel mennek. Velünk csak akkor mennének, ha lényegesen megváltoztatnánk a párt politikáját és vezetését. A pártellenzék éppen ezt akarta elérni. A 21. Kongresszus feladata, hogy ennek végleg véget vessen.

Magyar és kommunista

A kongresszusnak döntenie kell a Központi Bizottság azon javaslatáról, hogy a párt neve legyen Magyar Kommunista Munkáspárt. Mit akarunk a névváltoztatással? Azt, hogy az emberek jobban értsék, hogy a kommunisták mi vagyunk. Eddig messze nem mindenki értette, hiszen rendre összekeverték a szocialistákkal. Ebben segít nekik a jobboldal, hiszen éppen ők nevezik az MSZP vezetőit „kommunistáknak”. Most mindenki tudni fogja a különbséget, hiszen a kommunista nevet senki sem kívánja el tőlünk.

Világosan szeretnénk jelezni az új névvel itthon is, külföldön is, hogy a mi pártunk azon erők része itthon is, a világban is, amelyek a tőkés rendszer ellen harcolni akarnak és harcolnak is.

Mikor kerüljön sor a névváltoztatásra? Elhangzott olyan vélemény, hogy csak a 2006-os választások után, mert most ez összezavarná a választókat. A kérdés jogos, de nem szabad eltúlozni. Már most látható, hogy sokan hallottak a párt új nevééről, és ez érdeklődést váltott ki. Pontosan tudják, hogy a kommunisták mi vagyunk.

Van, aki azt mondja, hogy a választási esélyeinket nem javította az sem, hogy 1993-ban Munkáspártra változtattuk a nevünket. Közvetlen összefüggés nincs. Sikert akkor érhetünk el, ha következetesen végigvisszük önálló osztályharcos politikánkat. Ez tettük 1998-ban, s akkor értük el fennállásunk óta a legjobb választási eredményt. Ezt tettük tavaly a népszavazáson, és ezzel elértük történelmünk legnagyobb politikai sikerét. Én Tóth István elvtárral, Komárom megyei elnökünkkel értek egyet, aki az április 23-ai KB-ülésem így fogalmazott: „A választási sikerünket a névváltoztatás vagy meghozza, vagy nem, de ha nem tesszük meg, akkor biztos, hogy megint gond lesz. Az MSZP megint átmegy baloldali pártba.” A Központi Bizottság ezért javasolja a kongresszusnak: változtassuk meg a párt nevét, és most változtassuk meg.

Készüljünk együtt a 21. Kommunista Kongresszusra! Zárjuk le az előző hónapok válságát, adjunk új erőt és hitet a pártnak és azoknak a dolgozó embereknek, akik egyre jobban szenvednek a kapitalizmustól, és akik számára a kommunisták jelentik a reményt.

Thürmer Gyula

A MUNKÁSPÁRT 21. KONGRESSZUSÁNAK

Munkát, kenyeret, létbiztonságot, emberhez méltó életet!

Bevezető gondolatok programunkhoz

1. A program két részből álljon:

- 8-10 pontos tömör választási program a legfontosabb követelésekkel. Terjedelme: 1 darab A/4-es lap, kettéhajtvva.
- Egy brosúra formában összefoglalt anyag, amely tartalmazza a lehető legtöbb szóba jöhető politikai, gazdasági, társadalmi kérdést és a Munkáspárt erre adott, illetve adható válaszait. A brosúra háttéranyag a választási rövid programhoz és egyben felkészülési segédanyag a párt képviselőjelöltjeinek.

2. A program célja:

- Segítse a Munkáspárt politikájának propagandáját a választási részvétel útján!
- Segítse elő a lehető legjobb eredmény elérését!

3. A program jellege:

- Kommunista legyen: fejezze ki a jelenlegi tőkés rendszer marxista kritikáját, de csak konkrét, tényleges problémákról szóljon!
- A munkásnak szóljon, a szélesebb érte-

lemben vett kétkezi és szellemi dolgozóknak! Ne szóljon mindenkihez, mert akkor senkihez sem szól!

- Szóljon a rendszerváltás veszteseihez, ezen belül célozza meg a 40-50-es éveiben járókat, és a fiatalság egy részét!
- Ne legyen kormányprogram!
- Szakmailag jó, de politikailag egyértelmű program legyen!
- Nyelvezete szókimondó, kemény, egyértelmű legyen! Legyen közérthető és az utca emberéhez szóljon! Ne legyen vulgáris, de ne legyen udvariaskodó!
- Tamaszkodjunk az előző tizenöt évben írt választási és egyéb programjainkra! Ezek életszerűségét és megvalósíthatóságát bizonyította az élet, hiszen számos elemét a nagy pártok átvették!
- A program vegye figyelembe, hogy a kapitalizmus megszilárdult Magyarországon, lényegében vége a privatizációnak, az ország az EU tagja!

Budapest, 2005. április 23.

**MUNKÁSPÁRT
KÖZPONTI BIZOTTSÁGA**

A Munkáspárt 2006. évi választási programjának irányelvei

- A Munkáspárt programja kommunista program. Nem MSZP-s, nem fideszes, kommunista. Nem rózsaszín, nem narancsszínű, hanem VÖRÖS.
- Kommunista, mert mi a munkásnak, a dolgozó embernek, a szegénynek akarunk jobb életet. Az MSZP is, a Fidesz is azt teszi, amit a tőkés akarnak.
- Ha jól élsz, ha mindened megvan, szavazz az MSZP-re vagy a Fideszre! Ha szegény vagy, ha nincs munkád, ha nincs miben reménykedned, a Munkáspártot válaszd!
- Ha elhiszed, amit az MSZP vagy a Fidesz mond, szavazz rájuk! Ha úgy érzed, minden kormány, minden párt becsapott, a Munkáspártot válaszd!
- Nem ígérjük, hogy egy csapásra megváltoztatjuk a világot. Még nem vagyunk elég erősek. De ígérjük: ha mi a parlamentben leszünk, beszélni fogunk a munkás ember gondjairól, bajairól, és akkor már nem lehet elhallgatni a mi dolgainkat.
- Ha nem szavazol a Munkáspártra, megint a Fidesz vagy az MSZP kerül hatalomra. A Te bajodról megint nem beszél a kutya sem. Téged megint becsapnak. Döntsd el: ezt akarod?

1. Vissza a munka és a munkás becsületét!

- Munkát mindenkinek, aki dolgozni akar!
- A legtöbb munkát a magyar közép- és kisvállalkozások adják. A kormány ezért ne a multiknak adjon pénzt, a magyarokat támogassa!
- A 45 évnél idősebb dolgozót tilos legyen elbocsátani. Az ilyen korú dolgozók foglalkoztatását az állam adókedvezményrel segítse!

2. Új munkatörvénykönyvet a munkás, a dolgozó védelmére!

- A munkatörvénykönyv kötelező minden magyar és külföldi cég számára is. Az állam a legszigorúbban tartassa be a törvényt. Legszigorúbban büntesse, ha megkerüljük a munkatörvénykönyvet!
- Mindenütt kötelező egyéni és kollektív munkaszerződést! A kollektív szerződést a munkáltató csak a szakszervezetekkel való egyeztetés után mondhatja fel!
- 35 órás törvényben szabályozott munkaidőt!
- Biztosítani a szabadság tényleges lehetőségét!
- A nőknek járjon szülési szabadság, a munkahely garantált megőrzése mellett!
- A munkáltató kötelessége az emberi munkakörülmények és a munkahelyi biztonság megteremtése!

- Az átirányítás csak száz kilométeren belül engedhető meg!
- A reggeli, ebéd, vacsoraidő a munkaidő részét képezze!
- Túlórát csak írásban lehet elrendelni! Terhes anyát vagy gyermekét egyedül nevelő szülőt ne lehessen túlórára elrendelni! A munkatörvénykönyv egyértelműen határozza meg a pótlékok mértékét, szavatolja ennek betartását, beleértve a délutános, éjszakai pótlékokat is! Mindenütt legyenek szakszervezetek!

3. Minden fiatalnak legyen esélye az értelmes életre!

- Stabil, kiszámítható gyermek- és családtámogatást!
- A három gyermeket vállaló szülő a minimálbért kapja jövedelmeként, ne a gyest!
- Senki se kezdje az életet munkanélküliséggel! Az első munkahely mindenkinek járjon! Aki pályakezdőnek ad munkát, kapjon adókedvezményt!
- Az alkotmány biztosítsa az első lakáshoz való jogot, a kormány teremtse meg ennek lehetőségét!
- Az általános és középiskolai oktatás maradjon ingyenes. Az egyetemen két diplomát mindenki ingyen szerezhesen!
- A szakmunkásképzés becsületét vissza kell állítani. Biztosítani kell, hogy két szakmát mindenki ingyen szerezhesen!
- A tanárok állami alkalmazottak legyenek, a fizetésüket az állam biztosítsa!
- Azok a családok, melyeknek jövedelme egy főre vetítve a mindenkori minimálbéren van, azok gyermekeinek a közoktatáshoz kötődő minden költségét az állam finanszírozza (tankönyv, bérlet, évi öt színházjegy, menza stb.).
- Az érettségivizsga-rendszert egyszerűsíteni kell!
- Minden nyolcadikat végző tanuló lakóhelyén ültessen el egy a környezetbe illeszkedő fát!
- Mindenkinek alkotmányos jogon biztosítsa az állam az ingyenes sportolási lehetőséget. Az egy főre jutó állami normatívát meg kell duplázni. Az állami tulajdonú sportlétesítményeket ne a vállalkozói szféra üzemeltesse, hanem a sportegyesületek. A még állami kézben lévő sportlétesítmények privatizálását meg kell akadályozni!
- A zenei műveltség kapjon nagyobb szerepet. Minden iskolának legyen kórusa. Az iskola a zenei oktatásra kiemelt normatívát kapjon, a sikeresség esetén további prémiumot!

4. Béreket, amelyekből tisztességesen meg lehet élni! Százezer forintos minimálbért!

- A munkabéreket emeljék rendszeresen, legalább az infláció mértékével!
- Törvény írja elő a munkabérek havi, rendszeres és időben történő kifizetését! Ennek elmaradását a törvény büntesse!

- A minimálbér százezer forint legyen. Olyan bérendszer szükséges, amely a minimálbér mellett figyelembe veszi a ledolgozott időt, tudást, tapasztalatot is!
- Az egyedülállók helyzetét kiemelten kell kezelni!

5. Nagy adót a gazdagoknak, kis adót a szegényeknek!

- A nagy, milliárdos tőkejövedelmek után fizessenek lényegesen több adót! A munkajövedelmek terheit viszont csökkenteni kell!
- A kenyér, tej, hús, a gyógyszer legyen áfamentes! A drága ékszerek, a kaviár, a drága húsok és italok, a sokmillió kocsik és minden luxuscikk után százszázalékos áfa legyen!
- A nagy vagyonokra vagyonadót kell bevezetni!
- A havi ötszázezer forint feletti béreket két évre be kell fagyasztani!
- A kormányt kötelezni kell átfogó program kidolgozására és megvalósítására az elszegényedés csökkentése, a létbiztonság növelése, a lecsúszás fékezése, a szegénység fokozatos felszámolása érdekében.

6. A dolgozó élethez méltó nyugdíjas éveket!

- A nyugdíjkorhatárt csökkentsék a nőknél 55 évre, férfiaknál 60 évre!
- Ha emelkednek a bérek, emeljék a nyugdíjakat is.
- A nyugdíjasok munkavállalása nem mehet a fiatal pályakezdők rovására, egy státushely betöltésénél helyzeti előnyt kell a fiatal pályakezdőnek biztosítani, ugyanakkor igyekezni kell a kisnyugdíjas keresettségét is elősegíteni!

7. Emberhez méltó lakást mindenkinek!

- Az alkotmányba vegyék bele: mindenkinek joga van tisztességes, emberi, megfizethető lakáshoz.
- A kormány indítson állami lakásépítési programot megfizethető és megfelelő minőségű bérházak építésére!
- Az állam újítsa fel a panellakásokat!
- A víz-, csatorna-, gáz-, villanyellátás legyen állami kézben!
- A lakásvásárlásnál az állam segítse elő a részletfizetés lehetőségét, és az állam vállalja az adóterheket. A legszegényebeknél a kezdőbefizetést el kell törölni!

8. Ingyenes állami egészségügyi ellátást, olcsó gyógyszereket!

- A kórházak maradjanak állami tulajdonban!
- A gyógyszer legyen áfamentes!
- Az ország megtermelt jövedelmének tíz százalékát költse az egészségügyre!
- Az egészséges környezet megteremtése mindenél fontosabb program legyen!

9. A parasztnak megélhetést nyújtó mezőgazdaságot!

- A kormány védje meg a parasztot, a mezőgazdasági kis- és középtermelőt!
- A kormány támogassa a szövetkezeteket!
- Gazdasági és jogi eszközökkel akadályozzák meg újabb külföldi bevásárlóközpontok építését!
- Újra illesse meg az östermelői igazolvány mindazokat az egyéneket, akik nem rendelkeznek önálló munkahellyel, munkanélküli vagy szociális járadékban részesülnek!
- Védőárakat vezessenek be a búza-, a kukorica-, a szőlőtermesztésben, a sertés- és baromfiágazatban!

10. Kevesebb parlamenti képviselőt, kevesebb pénzt! Harcot a korrupció ellen!

- A parlamenti képviselők száma legyen a mai fele!
- A képviselőket a választó hívhassa vissza!
- A képviselői fizetés a mindenkori átlagkereset legyen!
- Meg kell szüntetni a képviselők mentelmi jogát!
- A pártok ne kapjanak semmilyen állami támogatást!
- Az állami bürokráciát felére kell csökkenteni!
- Budapest ne a hivatalnokoké, hanem az itt élő embereké legyen! A főváros ügyeit egy helyről irányítsák, de jól!

Budapest, 2005. április 23.

**A MUNKÁSPÁRT
KÖZPONTI BIZOTTSÁGA**

ESSZUSÁNAK DOKUMENTUMAI TERVEZET

A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusának határozata

1. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megállapítja, hogy a 20. Kongresszus óta eltelt időszakban Magyarországon a tőkés rend stabilizálódott. A fokozódó elégedetlenség ellenére a tőkés uralkodó osztály képes az országot irányítani. Belátható ideig Magyarországon tőkés viszonyok között fogunk élni. A Munkáspárt a tőkés rendszer ellen harcol. Ezek határozzák meg a Munkáspárt feladatait és lehetőségeit.

2. Az elmúlt esztendőben egyre több ember számára válnak nyilvánvalóvá a tőkés rendszer ellentmondásai. A munkanélküliség, benne a pályakezdők munkanélkülisége, a tömeges szegénység mellett egyre többen szembesülnek a kapitalista kizsákmányolás következményeivel. Egyre többen érzik úgy, hogy a parlamenti pártok ígéreteikkel becsapták őket, s nem kívánnak sem az MSZP-re, sem a Fideszre szavazni. Szaporodnak a sztrájkok, tüntetések, az elégedetlenség más formái. Magyarország többé nem osztályharctól mentes sziget a tőkés számára.

3. A szegénység, a társadalmi igazságtalanság, a kiszolgáltatottság, a tőkés kormányok nemtörődomsége Európa más országaihoz hasonlóan Magyarországon is felerősítette a szélsőjobboldali jelenségeket, a zsidó- és cigányellenességet. A Munkáspárt a jövőben is mindent megtesz a szélsőjobboldal ellen. Felszólítja a kormányt és a parlamenti pártokat: ne jelszavakat hangoztassanak, hanem a szélsőjobboldali jelenségek társadalmi gyökereit, mindenekelőtt a szegénységet szüntessék meg.

A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megerősíti a párt eddigi politikai értékelését: Magyarországon nincs fasiszta veszély. A kongresszus felszólítja a párt tagjait, hogy ne üljenek fel a szocialista-liberális propagandára féltrevezetésének, a párt politikai értékeléséhez tartásuk magukat.

4. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megállapítja: a tőkés uralkodó osztály két politikai csoportosuláson keresztül fejti ki hatalmát. Az MSZP vezette szocialista-liberális blokk és a Fidesz vezette konzervatív blokk közös célja a magyarországi tőkés rend további erősítése, az osztályharc elfojtása, a multinacionális tőke és a hazai nagytőke érdekeinek érvényesítése. A kapitalizmus alapvető kérdésében, a tőke és a munka kérdésében az MSZP és a Fidesz között nincs különbség. Az MSZP nem a kisebbik rossz, hanem ugyanolyan tőkés párt, mint a Fidesz.

5. A Munkáspárt előző két esztendő tevékenysége megmutatta, hogy a 20. Kongresszus helyes döntéseket hozott. A párttagság többsége túltette magát a 2002-es választási vereségen. A szervezeti élet szervezeteink túlnyomó többségében helyreállt. A párt megtanult gazdálkodni a jelentősen megnehezült anyagi körülmények között is. A Munkáspárt nem omlott össze, sőt helyreállította harci erejét. A 2004. évi kórház-privatizáció elleni népszavazási aláírásgyűjtés a párt megújult erejét mutatta. A népszavazás siker volt a Munkáspárt számára.

6. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa elítéli a párt egyes tagjainak és szervezeteinek szervezett fellépését a Munkáspárt Központi Bizottságának döntései ellen. E tevékenység arra irányult, hogy a jobboldallal való összejátszással való leváltásuk a párt vezetését, a Munkáspártot szétzilálják, és kiszolgáltatassák a Magyar Szocialista Pártnak. A frakciózók súlyos károkat okoztak a Munkáspártnak, elvonták a párt energiáját a választási és pártvezetési munkától. A kongresszus megerősíti a Központi Bizottságnak a pártellenzékkel kapcsolatos határozatait, jóváhagyja a pártellenzék vezetőinek kizárását a Munkáspártból és a Baranya megyei elnökség feloszlását. A kongresszus ezzel a pártellenzékkel kapcsolatos vitát lezárja. A 21. Kommunista Kongresszus felszólítja a párt tagjait és szervezeteit: mindenütt állítsák helyre a pártfegyelmet.

7. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa kijelenti:

- A Munkáspárt marxista kommunista párt, a munkások, a dolgozó emberek pártja. Számára

a jövőben is egy út létezik: harcolni a munkásért, a dolgozó emberért, a szocializmusért.

- A Munkáspárt önálló párt, és tőkés kétpártrendszerben is meg kívánja őrizni önállóságát és függetlenségét. Más pártokhoz való viszonyát a politikai célszerűség alapján, pragmatikusan határozza meg. A Munkáspárt a 2006. évi választásokon önállóan indul, semmilyen politikai együttműködést nem kíván sem az MSZP-vel, sem a Fideszsel.
- A Munkáspárt nemzeti párt, amely a magyar valóságra támaszkodik, védelmezi nemzeti hagyományainkat és értékeinket. A magyar nemzet érdekeit védjük a nemzeteket eltipró globalizációval szemben. A magyar ipart, a magyar mezőgazdaságot védjük a multinacionális vállalatokkal szemben. A magyar hagyományokat, a magyar szellem értékeit óvjuk az amerikanizált világgal szemben. A nemzeti értékek iránti elkötelezettségünk erőnk egyik forrása a jövőben is.
- A Munkáspárt megőrzi a demokratikus centralizmus elvét, mert a tőkés rend elleni harcunkban a fő erőnk pártunk eszmei és szervezeti szilárdsága, fegyelmezettsége. Mindenütt meg kell érteni, hogy a Munkáspárt ereje szervezetszerte és fegyelmezettségében van. A kongresszus megerősíti: a párt tagjának csak az tekinthető, aki elfogadja a párt politikáját, részt vesz egy alapszervezet munkájában és rendszeresen fizeti a tagdíjat.

8. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa megerősíti a párt eddigi külpolitikai irányvonalát. A Munkáspárt internacionalista párt, építi kapcsolatait a világ kommunista pártjaival, ezen belül a szocialista országok és az európai kommunista mozgalom pártjaival. A kongresszus megerősíti a Munkáspárt tagságát az Európai Baloldali Pártban (EBP), ugyanakkor megbízza a párt elnökséget: tegyen meg mindent az EBP kommunista vonásainak erősítéséért.

Budapest, 2005. április 23.

Munkáspárt
Központi Bizottsága

A névváltoztatásról

1. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa javasolja a Munkáspárt tagságának: változtassuk meg pártunk nevét. A párt új neve jobban fejezze ki az alábbiakat:

- A Munkáspárt marxista-kommunista párt.
- A Munkáspárt következetesen küzd a tőke uralma, a kapitalizmus ellen, a munkásság, a dolgozó emberek érdekeiért.
- A Munkáspárt internacionalista párt, a nemzetközi kommunista mozgalom része.
- A Munkáspárt nemzeti párt, amely a magyar valóságra támaszkodik, védelmezi nemzeti hagyományainkat és értékeinket.

2. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa javasolja, hogy a párt új neve legyen:

Magyar Kommunista Munkáspárt.

3. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa a szervezeti szabályzatnak megfelelően pártzavazás megtartását rendeli el. A pártzavazást szeptember 30-ig kell megtartani. A lebonyolítás rendjét a Központi Bizottság határozza meg.

Budapest, 2005. április 23.

Munkáspárt
Központi Bizottsága

A BROSÚRA TERVE

Munkáspárti kérdések és válaszok

1. Mit takar a Munkáspárt név?
2. Milyen eszmei alapokon áll a Munkáspárt?
3. Miért és mitől kommunista a Munkáspárt?
4. Mit jelent marxista fogalmak szerint a kapitalizmus, szocializmus, kommunizmus?
5. Mit akar a Munkáspárt?
6. Mi a kommunista álláspontja arról a vádról, hogy a kommunizmus és a faszizmus is szélsőség, amelynek rengeteg ember esett áldozatául, és ilyenformán kár is megkülönböztetni őket?
7. Hogyan ítéli meg a Munkáspárt Rákosi, Sztálin tevékenységét?
8. Hogyan viszonyul a Munkáspárt az 1956-os eseményekhez, személyesen Nagy Imréhez?
9. Kik voltak a munkásmozgalom magyar és külföldi mártírjai?
10. Mi volt jó és mi volt rossz a Munkáspárt szerint a Kádár-rendszerben?
11. Hogyan viszonyul a Munkáspárt a rendszerváltáshoz?
12. Milyen kapcsolat van a Munkáspárt és az MSZP között?
13. Mi a véleménye a Munkáspártnak a Fidesz-Magyar Polgári Szövetségről?
14. Hogyan értékeli a Munkáspárt az MSZP-SZDSZ kormány tevékenységét?
15. Mit jelent baloldalinak lenni?
16. Mit gondol a Munkáspárt a privatizációról általában?
17. Mi a Munkáspárt álláspontja a privatizáció folytatásáról 2005–2006-ban?
18. Mit tenne a Munkáspárt az első száz napban?
19. Mit hozott a kapitalizmus? Táblázatok: Bérek nálunk és Európában (sajtókiadvágások); Minimálbér alakulása; Nyugdíjak alakulása.
20. Hogyan küzdünk a munkanélküliség ellen?
21. Miért nem jó a mostani munkatörvénykönyv?
22. Hogyan változtatná meg a Munkáspárt a munkatörvénykönyvet?
23. Milyen béreket akar a Munkáspárt?
24. Mit akar a Munkáspárt a szegénység ellen tenni?
25. Milyen adórendszert akar a Munkáspárt?
26. Mit jelent a vagyonadó?
27. Milyen forrásokból biztosítaná a Munkáspárt a pénzt az állami kiadásokra, programokra?
28. Mit kíván a Munkáspárt tenni a korrupció ellen?
29. Mit kíván a Munkáspárt az energiaárak csökkentéséért tenni?
30. Mit tenne a Munkáspárt a környezet védelméért?
31. Mit gondol a Munkáspárt az egyházak állami támogatásáról?
32. Milyen egészségügyi rendszert akar a Munkáspárt?
33. Mit tesz a Munkáspárt a gyógyszerek árának csökkentéséért?
34. Mi a Munkáspárt véleménye a jelenlegi nyugdíjkorhatárról? Lehet-e a nőknél 55 évre, a férfiaknál 60 évre csökkenteni?
35. Mi a Munkáspárt álláspontja a kábítószeres kérdésben?
36. Milyen oktatási rendszert akar a Munkáspárt?
37. Mit tenne a Munkáspárt azért, hogy az informatika vívmányait mindenki élvezhesse?
38. Mit tesz a Munkáspárt a családjáért?
39. Mi a Munkáspárt véleménye a halálbüntetésről?
40. Támogatta-e a Munkáspárt Magyarország csatlakozását az Európai Unióhoz?
41. Milyen Európai Uniót akar a Munkáspárt?
42. Kik a Munkáspárt partnerei Európában?
43. Mit tenne a Munkáspárt a határon túl élő magyarokért?
44. Mit gondol a Munkáspárt a globalizációról?
45. Mi a párt viszonya a környezetvédő, a humanista, a pacifista, az antiglobalizációs mozgalmakhoz, a szeretetszolgálatokhoz, az egyházakhoz és egyáltalán a vallásossághoz?
46. Mit gondol a Munkáspárt az ügynöktörvényről?
47. Mi a Munkáspárt véleménye a sajtószabadságról?
48. Mi a Munkáspárt véleménye a parlamenti demokráciáról, a többpártrendszerrel?
49. Milyen külpolitikát ajánl a Munkáspárt?
50. Mi a Munkáspárt véleménye a szocializmus sikeres reformkoncepciójáról Kínában, Vietnámban?

A Központi Bizottság felhívással fordul a párt tagjaihoz: akinek bármelyik kérdésre van véleménye, kidolgozott anyaga, jó ötlete, küldje el a programkészítőnek:

Cím: Munkáspárt, 1082 Budapest, Baross u. 61.
E-mail: mp200@axelero.hu.
Fax: (06-1) 313-54-23.

A 21. Kongresszus munka- és ügyrendje

A KONGRESSZUS NAPIRENDJE:

A kongresszus egy napirendi pont keretében tárgyalja az alábbi dokumentumtervezeteket:

- A Munkáspárt 2006. évi választási programjának irányelvei
- A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusának határozata a párt helyzetéről és feladatairól
- A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusának kezdeményezése pártunk nevének megváltoztatására

A KONGRESSZUS MUNKARENDEJE

7.30 – 10.30: A küldöttek megérkezése, regisztrálás. Az érvényes mandátummal rendelkező küldöttek a kongresszuson érvényes, fényképes tagkönyvükkel igazolják részvételüket. A regisztrációhoz fénykép hiányában szükséges a személyi igazolvány is.

11.00: A kongresszus megnyitása. *Thürmer Gyulának*, a Munkáspárt elnökének politikai beszéde.

12.00: A kongresszus vitájának kezdete.

16.00 –től: A kongresszus vitájának befejezése. Határozathozatalok. Kongresszusi zárszó.

A KONGRESSZUS ÜGYRENDI SZABÁLYAI

- A kongresszus munka- és határozatképes, ha az érvényes küldötti mandátummal rendelkezők több, mint ötven százaléka jelen van. A határozatképesség megállapításának alapja a Mandátumvizsgáló Bizottság jelentése.
- A felszólalások időtartama 5–5 perc.
- A kongresszusi dokumentumokhoz írásos hozzászólások is leadhatók, amelyek a kongresszusi jegyzőkönyv részét képezik. A választási program irányelveihez a szövegszerű javaslatokat írásban kell benyújtani.
- A kongresszus nyílt szavazással dönt az elfogadandó dokumentumokról.

A határozathozatal során:

- A levezető elnök további vitát nem nyit.
- Részszavazások esetén először az előterjesztők vita alapján tett javaslatát kell szavazásra bocsátani; külön szavazásra kell bocsátani a dokumentum egészét.
- A levezető elnök a látható többség alapján is megállapíthatja a szavazás eredményét; vég-szavazás esetén a támogató szavazatok mellett meg kell állapítani az ellenszavazatok és a tartózkodások számát is.

Budapest, 2005. április 23.

Központi Bizottság

A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa

A mandátumvizsgálás tapasztalatairól

A kongresszusi Mandátumvizsgáló Bizottság május 10-éig elvégezte annak a munkának az első fázisát, amellyel a Központi Bizottság a 2005. április 23-ai határozatával megbízta. Az eddigi tapasztalatokról – bizottsági társaimmal – Bogsch Tiborné, Davidovics Lajos, Farkas Károly, Kóhalminé Forrai Julianna – az alábbiak szerint számolhatunk be.

Először is: látható, hogy a Munkáspárt tagjai széles körben kívánnak élni azzal a jogukkal, hogy küldöttként részt vegyenek pártunk 21. Kommunista Kongresszusán. A meghosszabbított május 6-ai határidőig mintegy 1900 párttag regisztráltatta magát küldöttként a pártalapszervezetében.

Másodszor: az is tapasztalat, hogy a szervezetek

többsége fegyelmezetten, a szervezeti rend betartásával végezte el a küldöttregisztráció feladatát. Ugyanakkor egyes pártszervezetek és párttagok részéről egyaránt megmutatkoztak szervezeti gondok is. Bizottságunk valamennyi küldöttregisztrációt összevetette a központi szervezeti és tagnyilvántartás adatlapjával. A jellemző hibák a következők voltak:

a párttag rossz tagkönyvszámot adott meg, nem írta alá a küldöttadatlapot, s előfordult az is, hogy a párttag nem az alapszervezete vezetőségénél regisztráltatta magát, és több esetben a párttag nem szerepelt a központi nyilvántartásban.

A hiányosságok egy részét a szervezetek a mandátumvizsgálás folyamatában pótolták. Jelenleg valamivel több mint száz mandátum esetében van még pontatlanság. Bizottságunk levélben értesítette a megyei, illetve a budapesti elnököket, hogy mely párttag regisztrációjával kapcsolatban és milyen hibát állapít

tott meg. Azt kértük, hogy a hiányosságokat május 18-áig pótolják, ezzel az időponttal bizottságunk véglegesen lezárja a mandátumok érvényességének vizsgálatát, hiszen az érvényes mandátummal rendelkező küldöttek május 23-ától megkapják a kongresszusi megbízólevelüket.

Harmadszor: szólni kell néhány külön esetről is. Sajnálatosnak tartjuk, hogy Vas megyei szervezetünkől pártunk e fórumára senki sem jelentkezett. Egyelőre kétséges valamennyi Zala megyei küldött mandátuma, hiszen a megyei elnökség sem 2004 végén, sem idáig

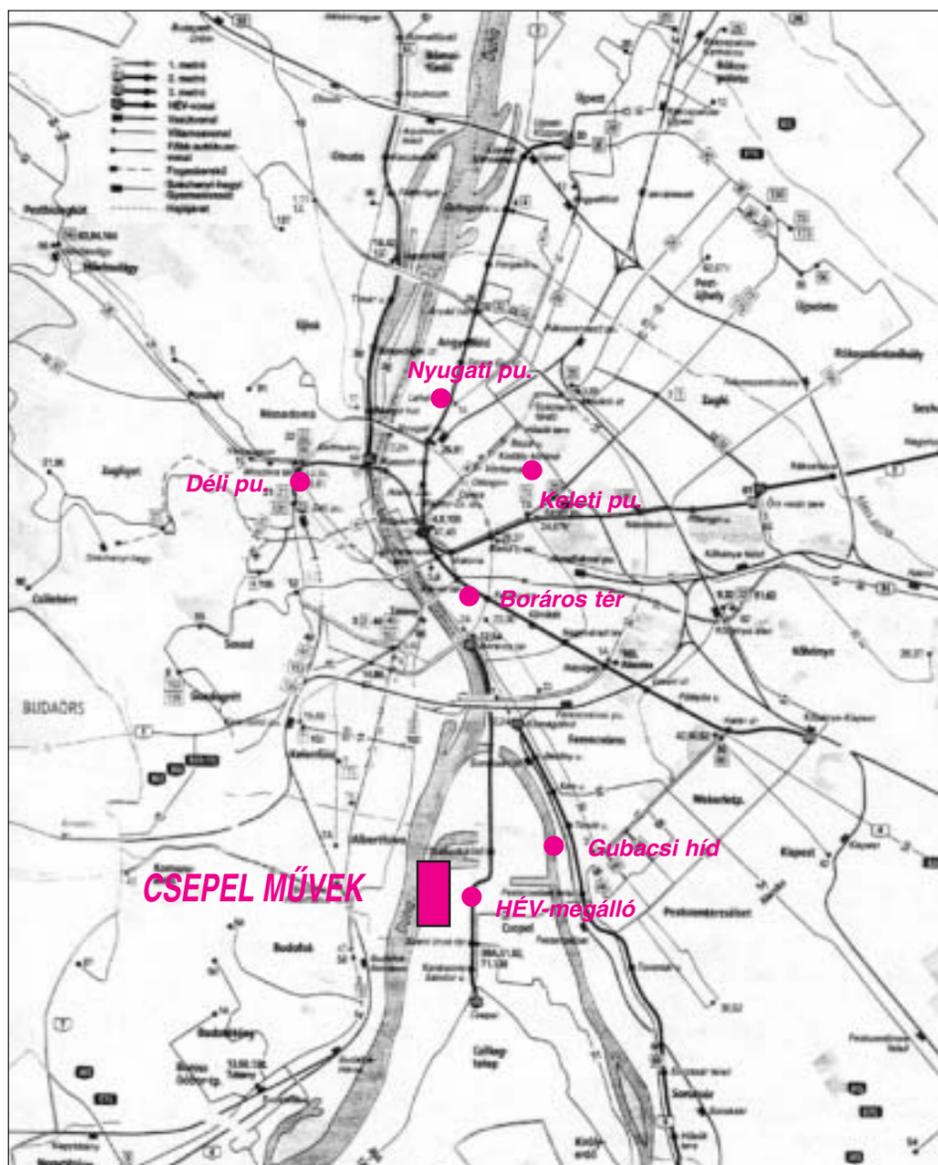
Sipőcz Sándor

nem végezte el a tagnyilvántartás egyeztetését, így örökül nincs központi adat. Alapelv: csak érvényes tagsági viszonyal rendelkező vehet részt a kongresszuson. S végül bizottságunk

legalábbis nem tartja élet-szerűnek, hogy néhány városi pártszervezettől – így Kaposvárról, Siófoktól és Kazincbarcikáról – valamennyi párttagot – nyilvánvalóan az egyébként felmentettek is – regisztrálták küldöttnek. Ezeknél a pártszervezeteknél a bizottságunk tájékozódni kíván a delegálás hitelességéről.

Azt szeretnénk, hogy pártunk e fontos kongresszusán minden olyan párttag részt vehessen, aki küldöttként regisztráltatta magát, ugyanakkor a Mandátumvizsgáló Bizottság a szervezeti rendet minden szempontból be kívánja tartani és tartatni.

Sipőcz Sándor
a bizottság elnöke

Hogyan lehet megközelíteni a kongresszus helyszínét, a Csepel Vas- és Fémműveket?

Tömegközlekedéssel

Tömegközlekedéssel a legcélszerűbb a Csepeli HÉV-vel (Helyi Érdekű Vasúttal), az úgynevezett csepeli gyorsvasúttal lehet kijutni Csepelre. Ez a Petőfi híd pesti hídfőjénél lévő Boráros térről indul. A HÉV-vel a harmadik megálló a Szent Imre tér, amely egyúttal a Csepel Vas- és Fémművek főbejáratánál lévő megálló. (A HÉV húsz percnél hosszabb ideig tart, a menetidő körülbelül hét perc.)

2. A Nyugati pályaudvarról: a 4-es vagy 6-os villamos-

sal a Boráros térig, majd a csepeli HÉV-vel.

A Keleti pályaudvarról: a 2-es metróval a Blaha Lujza térig, majd a 4-es vagy 6-os villamosmal a Boráros térig, s onnan a csepeli HÉV-vel.

A Déli pályaudvarról: a 2-es metróval a Blaha Lujza térig, majd a 4-es vagy 6-os villamosmal a Boráros térig, s onnan a csepeli HÉV-vel.

A népliget-i távolsági buszpályaudvarról: a 3-as metróval a Ferenc körútig, majd a 4-es vagy 6-os villamosmal a Boráros térig, s onnan a csepeli HÉV-vel.

Személygépkocsival, autóbusszal

Személyautóval és autóbusszal szintén a csepeli Szent Imre tér közelében lévő főbejáratához kell érkezni a kongresszusra.

A Csepel-szigetre három ponton lehet bejutni közúton:

1. a Soroksári útról a Kvaszay-hídon át,
2. ugyancsak a Soroksári útról a Gubacsi úti hídon keresztül,
3. az M0 körgyűrű Csepel-szigeti lejárójáról (de innen északra, Budapest felé kell jönni).

Fiatalok – újult erővel

2005. április 30-án, a Városligetben, a másnapi majális helyszínén lezajlott a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség VII. Kongresszusa. A fő hangsúly a Munkáspárt ifjúsági szervezetének további működése, fejlődése volt és a fiatalok szerepe a 2006-os választásokon.

Kozák András fiatal KB-tag és Gilicze Attila, fiatal budapesti kerületi elnök vállalták a levezető elnök szerepét. Thürmer Gyula, a párt elnöke köszöntötte a megjelent fiatalokat, a Front-tagokat, párttagokat, szimpatizánsokat.

Megjelentek a kongresszuson a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség (DIVSZ) Magyarországon lévő vezetői is, köszöntötték a kongresszust, s biztosították szolidaritásukról a magyarországi kommunista ifjúságot.

Elsőként Udaya Raj Pandey, a Nepáli Kommunista Ifjúsági Szövetség vezetője üdvözölte a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség kongresszusát. Elmondta, hogy tudják, bonyolult a helyzet Kelet-Európában. Értékelik a harcunkat a tőkés rezsim ellen. Megszívlelendőnek nevezte azt a közmondást, miszerint, ha valaki harcol, az elbukhat, viszont ha nem is harcol, sosem győzhet.

Hala Latif, a DIVSZ afrikai

képviselője adta át a szudáni KISZ üdvözlését. „A világon most egy agresszív hatalom maga alá akarja gyúrni az embereket, nemzeteket – mondta. – A tömegek ragaszkodnak a gazdasági igazságossághoz, szociális jogokhoz. Fel kell lépniük az elnyomás ellen.”

Végezetül Mirjam Morales, a DIVSZ kubai főtitkára szólalt fel: „Hatvan éve legyőztük a fasiszmust, lehetősége lett az emberiségnek, hogy új életet teremtsen. Egy más, egy jobb világ nem csak lehetséges, hanem szükséges is!”

Székely Péter, a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség elnöke ismertette az országos vezetőséget, a tagok tevékenységét és köszönetet mondott az aktivistáknak.

Beszámolójában hangsúlyozta, hogy sok akcióban vett részt a Front, képviseltették magukat a kórház-privatizációs népszavazásban, az EP-választásokon. A jövő feladata, hogy valóban országos szervezetté

Székely Péter

váljon a Baloldali Front – KISZ, minden megyében legyen működő helyi csoport. A Frontnak kell segítenie a Munkáspártot abban, hogy mivel lehet megszólítani a fiatalokat, hogy a kommunista pártot támogassák, a Munkáspártot válasszák.

A beszámolóról parázs, de konstruktív vita alakult ki. Többen felszólaltak, elmondták tapasztalataikat, véleményüket. Mi legyen a követendő taktika, milyen úton haladjon a szervezet.

A kongresszus végére maradt az új vezetőség megválasztása. Az elnöki tisztséget két személy, Bartos Csaba 26 éves, székesfehérvári fiatal és a 30 éves Székely Péter, a leköszönő elnök pályázta meg, végül az utóbbi győzött.

A négy tagú országos vezetőségbe beválasztották a régi tagok közül Szilágyi Imrét, Kupi Lászlót és Farkas Mátyást, és új tagként a most érettségiző, Pest megyei Nákics Attilát.

Most már csak a munka van hátra. Sok sikert, kommunista fiatalok!

– Tudósítónktól

Az év kórháza díjat kapott a békéscsabai intézmény

(Folytatás az 1. oldalról)

Ez azt jelenti, hogy a gazdálkodás, a szakmai munka, a szolgáltatás színvonala, a minőségirányítás, a humánerőforrás-gazdálkodás, a társadalmi kapcsolatok és egyéb szempontok tekintetében kellően jó színvonalat szükséges felmutatniuk a pályázóknak.

– *Hányan s milyen színvonalon dolgoznak a kórházban, amelynek egyes részeit szükséges lenne felújítani?*

– Ezren dolgoznak a kórházban, köztük 126 orvos és 450 ápoló. Minden osztályon teljesülnek a személyi minimum

góriában Az év kórháza díjat kapott a kecskeméti egészségügyi intézmény, ahol nemrég két halálos tragédia történt. Megítélése szerint egyrészt a kecskeméti kórház az év díját a tavalyi munkájáért, eredményeiért kapta. Másrészt azt is hozzáfűzte, hogy a dolgozó emberek, jelen esetben az orvosok tévedhetnek, hibázhatnak, de ez nem azonos azzal, hogy hanyagul megszegték a szakmai szabályokat. Például illusztrálva megkérdezte tőlem, ha kezemből kiesik a toll vagy a pohár, s összetörök, netán a síkos úton elcsúszom, s lábamat töröm, hibás vagyok? A feje-

feltételek. Az üres állásokat fiatal erdélyi orvosokkal töltöttük be, biztosítjuk az életfeltételeket, a szakmai előmenetelüket, s cserébe nincsenek feszítő orvoshiányból fakadó problémáink. Ötödik éve végzünk beteg-elégedettségi, harmadik éve dolgozói elégedettségi felméréseket. Ezeknek a sokrétű tapasztalatát értékelve próbáljuk tevékenységünket alakítani, csiszolni, fejleszteni. Az épület állaga részben jó, részben rekonstrukcióra szorul. A város pályázik címzett állami támogatásra, amelyet reméljük, hogy megnyer. Ennek következményeként ugrásszerű javulás következhet be a szolgáltatás színvonalában és az energiatakarékos működésben.

Olvasóink gondolatmenetét is figyelembe véve beszélgetésünk végén dr. Szabó Teréziától megkérdeztem, mi a véleménye arról, hogy a nagyméretű kate-

met ráztam, mire úgy válaszolt, hogy ezeket a könnyebb dolgokat, s a tragédiákat sem úgy kell kezelni, mint jóvátehető bűnöket, mert sokszor szomorú, fájdalmas, de mindannyiunkkal megeshet. Azzal zárta ezzel kapcsolatos mondanóját, hogy az elhunytak hozzátartozóinak ez semmit sem jelent, mert a bekövetkezett tragédia megváltoztathatatlan, de minden tényezőt, momentumot vegyünk figyelembe, mielőtt ítélnék.

Úgy komplett és tisztességes, ha a főigazgató utóbbi megjegyzését megmutattam dr. Zombor Gábornak, a kecskeméti kórház főigazgatójának.

– *Mi a véleménye?*

– Egyrészt az, hogy megjelenés előtt elolvashattam, amit írt, a mostani újságírásban egyedülálló, példanélküli, aminek örülök, másrészt egyetértetek a főigazgató asszonnyal.

Tarnai László

Munkád is lesz, szakmunkás?

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezután a főváros agglomerációjában – várhatóan – a legmodernebb technológia honosodik meg a szakképzésben. S lehet nosztalgizálni a hagyományos víz- és gázszelők, a bányalakatosok, az asztalosok szakmája után, de a korszerű számítógépek, az informatika magasfokú ismereteket kíván, olyanokat, amelyen a tudás alapú társadalom jöhet létre. Hogy mást ne említsünk, Páty és Zsámbék körzetében lesz a hazai „szilíciumvölgy”, a legutolsó technológiát honosítva meg.

Ezért is volt kezdeményező a megye két különböző, bár együtt elbírált pályázatának benyújtásával. Az egyik a szakképző kialakítását, az infrastruktúra feltételeinek javítását, a másik a módszertani fejlesztést szolgálja. Két város, Vác és Cegléd megfelelő bázissal és hagyományokkal rendelkezik, s a megyei önkormányzat 62 millió forintos támogatásához kétféle százharmincöt millió forinttal végzi a korszerűsítést, az integrált szakképzési központok megvalósítását.

A két központban a környékbeli oktatási intézményekkel együttműködve informatikai, gépészeti, laborasszisztensi, élelmiszeripari, mezőgazdasági, kertészeti, faipari képzés, illetőleg továbbképzés történik. Az újmódi, integrált központok feladata, hogy a térségbeli új beruházási, szakmai igényekre is kiemelt figyelmet fordítson. S e tekintetben már túltekintenek az „országhatáron”, például a váci központ a szlovák területek képzési igényét is számításba veszi... S főleg azért, mert e pályázatokon már uniós pénzek is vannak!

Ugyanakkor előkészítő tárgyalásokat folytatnak az agglomeráció érdekében a fővárosi, illetőleg a kerületi szakképzési vezetőkkel. Tervezetten a következő pályázatok már a csepeli–dél-pest megyei, illetőleg az óbudai–vörösvári, szentendrei, tehát a pilisi térség igényeit lesz hivatott központoszerűen kielégíteni.

A pályakezdők gondjai

– A magasabb szaktudásra építő és a magasabb értéket előállító képzés, képzettség vonzó hatással lesz a külföldi tőkére, ami Pest megyei letelepedését illeti – mondotta Szabó Imre megyei elnök, *Bóth János* váci polgármester pedig arról beszélt, hogy az intézetek működtetésére közhasznú társaságot hoztak létre. Ez biztosítja a gazdasági szerkezetet, az oktatás anyagi fedezetét, s a tulajdonosi jogokat. Hiszen beleszólást kell biztosítani az önkormányzat szakembereinek, igényeinek a képzésbe. Gödöllő, Aszód és Vác meglévő intézményeit érinti ugyan az átszervezés, de a magasabb képzésből, annak hasznából a települések és a környék is részesül.

De vajon mi történik a még régi tudással rendelkező fiatalok tömegével? Megoldásnak ígérkezik az átképzés, az egyéni ambíció és tanulás, de ahhoz tudatosítani kell, mi több feltételeket teremteni a felnőtt képzéshez, hogy az életen át tartó tanulás eredményesnek mutakozzék! Erre próbálnak támogatást szerezni például a gödöllői Szent István Egyetemmel karöltve, amely segítené az integrált központok működését is...

Munkaügyi szakemberek megállapítása szerint növekszik a pályakezdő fiatalok száma a munkanélküliek között, s ez nem csupán az elavult képzési rendszernek bűne, hanem egyfajta gazdasági helyzetnek is, amely nem számol kellően az adottságokkal, társadalmi követelményekkel!

Mártonfy Mihály

A magyar politika alulmúlta önmagát

A magyar közélet megint kitett magáért. Néha arra gondolunk, hogy már nem lesznek képesek alulmúlni magukat, de mégis. A fasizmus feletti győzelem 60. évfordulóját az egész világ ünnepli. A moszkvai Vörös téren ott voltak a világ vezetői. Bizonyára nem volt könnyű elmenniük, de elmentek. Elmentek, mert úgy érezték, tartoznak ennyivel a szovjet népnek, amely a döntő terhet viselte a fasizmus legyőzésében, és elmentek azért is, mert a mai Oroszországot fontosnak tartják.

Kis hazánkat a köztársasági elnök képviselte. Mindegy, hogy most személy szerint ki is az. Közömbös. A moszkvai vendégek közül aligha emlékszik bárki is a magyar köztársasági elnök nevére. A lényeg az, hogy Magyarország nem a legfontosabb emberét küldte el, hanem egy protokolláris személyt. A németek Schröder kancellárt küldték, bár nekik is van elnökük. Berlusconi jött az olaszoktól, és nem a köztársasági elnök. S folytathatnánk tovább azon országok felsorolását, amelyek ötösré vizsgáltak diplomáciából és saját nemzeti érdekeik képviseléséből.

Gondoltuk, hogy ha már Gyurcsány úr nem ment el Moszkvába, talán elmege a május 9-ei orosz fo-

gadásra Budapesten. Nem így történt! A kormány két miniszterét küldte. Nem a diplomáciai mércét jelentő külügyminisztert, és nem a honvédelmi minisztert, hanem a pénzügyest és a hivatalnoki apparátus fejt, a kancelláriaminisztert. És voltak szép számban volt funkcionáriusok. Egy volt köztársasági elnök, két volt miniszterelnök. Mai egy sem. Pedig Gyurcsány úr Pesten volt, ezen a napon ismertette 21 elnöki rendes pohár vodkát, vagy stílusosan szólva, szto gramot az orosz követségen, mindenki jobban járt volna: az egészségügy is, a diplomácia is.

K. M.

Gratulálunk!

A fasizmus feletti aratott győzelem 60. évfordulójára emlékeztek május 9-én az Oroszországi Föderáció magyarországi nagykövetségén. *Valerij Muszov* nagykövet az orosz elnök, *Vlagyimir Putyin* nevében háborús emlékérmeket adott ad olyan magyar személyiségeknek, akik részt vettek a győzelem kivívásában. A kitüntető érmet nagyon kevesen kapták meg. Köztük volt *Barta Istvánné*, a Munkáspárt

tagja, aki – a nagykövet ismertetése szerint – a háborúban a szovjet hadiiparban dolgozott. Barta elvtársnő a későbbiekben évtizedeken át dolgozott Kádár János mellett. A Munkáspárt megalakulása után az elsők között jelentkezett „szolgálatra”, és ma is pártunk aktív harcosa. Gratulálunk, és nagyon jó egészséget kívánunk!

– Munkatársunktól

PARADOXON

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintesé.

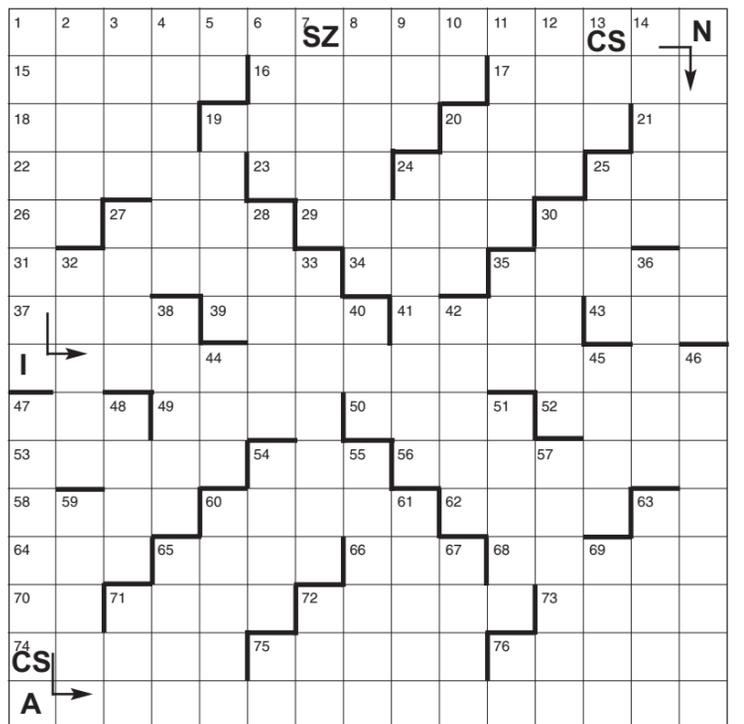
MEGHATÁROZÁSOK: 1. **Bálint György** gondolatának első része. – A gondolat második része. 2. A breton és a gael is ilyen nyelv. 3. Könnyen és gyorsan párologó. 4. A földre bukik. 5. A germánium vegyjele. 6. ... vital; a dolgok belső életét energiája Bergsonnál. 7. Valaminek a nyílásán a levegő könnyen átjár. 8. Részéből összerakható (bútor). 9. Ugocsa ... coronat. 10. Aggatti kezd! 11. Bácskai ... István; a Keménykalap és Krumplior rendezője. 12. Firenze folyója. 13. Afrikai állam. 14. Olimpiai bajnok tornász (Henrietta). 15. Mata Hari leánykori neve (margarethe Geertruide). 16. Alácsüng. 17. Proporcio. 18. Női magazin. 19. Város Ulm közelében. – Gyümölcsöt napon szárít. 20. Egykori nemzetközi zsidó munkásszervezet, a múlt század elején első-sorban Oroszországban volt jelentős. – Az alma rokona. 21. A szélein oda! 22. Főként Lengyelországban működött német késő gótikus szobrász, festő és rézmetsző (Veit). 23. Tagadoszó. 24. Rívó. – Cirógat.

25. Az egykori NDK hírtűgynöksége. – Levélszónog. 26. Feltéve. 27. A Fekete-tengerben élő, iváskor a folyókba vándorló vérteshal. – Angi ...; Vészi Endre kisregénye. 28. Falu Nyíregyháza mellett. 29. Betűkkel rögzítő. 30. Tel...; izraeli város. – Mohamed próféta népe által kitenyészített lófajta. 31. Gyomirtó barázdabillegető! 32. A tik párja. 33. Jegyzetel, kivonatot. 34. Rövid szöveges üzenet rádiótelefonon. 35. Nagy testű papagáj. – Lódujl. 36. A Balaton jege szokott ilyen lenni. 37. Mózes öt könyve. 38. Formai. 39. Német ország! 40. Nobel-díjas dán biokémikus (Carl Peter Henrik, 1895–1976). 41. ... podrida; spanyol nemzeti edel. 42. Asinusz ad ...; (annyit ért hozzá, mint hajdú a harangöntéshez). 43. ...-Tin-Tin; kedves emlékü négylábú filmszínész. 44. Néhai spanyol királyné. 45. Kisebbségi nyelv. 46. Konzervál. 47. Svájci folyó. – A gondolat harmadik, befejező része. 48. Átrakodás nélküli vízi szállítás, angol rövidítéssel. 49. Nénike. 50. Satu ...; Szatmárnémeti román neve. 51. Keverék, régi-esen. 52. Széchenyi bankára (György). 53. Becézett Zsófia. 54. Mi(csoda), oroszul. – Tárgyakat dobál. 55. A Latorcával egyesülve Bodrog a neve. 56. A Tisza kárpátaljai mellékfolyója. 57. Maskarát öltött zse-

mély, népiesen. 58. Volt észt elnök (Lennart). 59. Horvátországi város. 60. A földet túrja. – Szalámit vágó. 61. ... plan; teljes alakos távoli felvétel. 62. Melinda, becézve. 63. Majdnem ott! – Uganda néhai elnöke (Milton). 64. Kerti szerszám. 65. Beszél. – Páncélszekrény. 66. Székesegyház. 67. ... Fatra; Kis-Fátra, szlovákul. 68. Magas nyakú pulóver. 69. Szecessziós üvegfestő (Miksa). 70. Némán ráz! 71. Tízszáz. – ... Herczigova; cseh sztármodell. 72. Festő (László). – Ülőbútor. 73. Táncdalénekes (János). 74. Fonalat üreges hüvelyre teker. 75. A gőzturbina társfelalálója (Carl Gustaf de, 1845–1913). – Kéttel! 76. A két ...; Erich Kastner regénye. – A pincébe.

Horváth Imre

A 17. lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: *A természet minden győzelemért bosszút áll rajtunk.* Nyertesek: Kajati Sándor (Nyíregyháza), Nagy Ferenc (Miskolc), Miklós Antal (Komárom). Könyvnyereményeiket postán küldjük el. E heti feladványunk helyes megfejtését 2005. május 22-ig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

A II. világháború utáni világrend³

Ez év márciusában ötrészes cikksorozatban emlékeztünk hazánk felszabadulásának hatvanadik évfordulójára, felvázolva azt a pályát, amelyet a nagyhatalmak tettek meg az első világháborút követő békeszerződésektől a második világháború befejezéséig. Mostani sorozatunkkal pedig a II. világháború utáni új helyzetől napjainkig szeretnénk elkalauzolni olvasóinkat.

A HIDEGHÁBORÚ

1949-ben létrehozták a tőkés világ katonai szervezetét, a NATO-t, amely tömörítette az USA és Kanada mellett a legfontosabb nyugat-európai tőkés országokat. A NATO több feladatot látott el egyszerre. Egyrészt, amerikai vezetés alatt egyesítette a nyugati világ katonai és hadiipari potenciálját. Másrészt felkészítette a tőkés országok erőit a szocializmus elleni háborúra. Harmadrészt jogi keretet biztosított a nem régi ellenség, Németország integrálására.

1952-ben csatlakozott a NATO-hoz Görögország és Törökország. 1955-ben pedig az NSZK is. 1982-ben lett tag Spanyolország, majd a tőkés ellenforradalom után Magyarország és több más kelet-európai ország is. A NATO ma is létezik, és hatáskörét Európáról immáron az egész világra kiterjesztette. A NATO az imperializmus agresszív törekvéseinek legmarkánsabb kifejezője.

A háború utáni európai tőkés rendszer gazdasági és politikai pillére az európai integráció, amelynek az előző évtizedekben több neve is volt. 1950-től indult el az európai tőkés országok integrációba szervezése. Létrejött az Európai Fizetési Unió a közös pénzrendszer szervezésére. 1952 júliusától megkezdte működését az Európai Szén- és Acélközösség. 1952-ben a Benelux-államok, Franciaország és az NSZK létrehozták a Montánuniót. 1959-ben ezen a bázison jött létre a Közös Piac, a mai Európai Unió elődje.

A tőkés világ teljes egésze nem valósult meg. Ennek oka a kapitalista országok eltérő fejlődésében és eltérő érdekeiben van. A tőkés országok politikájában folyamatosan küzdenek egymással a tőkés rendszerhez fűződő közös érdekek és az egyes tőkés körök sajátos érdekei. Ez fejeződött ki abban, hogy az európai integráció ele-

inte két szervezetben valósult meg, illetve amikor a Közös Piac egyedül maradt, Nagy-Britannia sokáig nem volt tagja. Ezt tükrözi az is, hogy a NATO katonai szervezetéből 1966-ban kilépett az önálló atomhatalommá vált Franciaország.

A szocialista világ szervezetei

1948-ig Kelet-Európa országaiban győzött a szocialista forradalom. 1949-ben megalakult a szocialista Kína. Szükségessé és lehetségessé vált az együttműködésük kialakítása.

A szocialista országok gazdasági együttműködésének több feladatát kellett egyszerre megoldania. Rövid távon biztosítania kellett a háború utáni helyreállítást, a szegénység leküzdését. Meg kellett teremtenie a szocialista világ katonai erőfeszítéseinek gazdasági hátterét. Biztosítania kellett a kelet-európai országok új gazdasági orientációjának kialakítását. Tudni kell ugyanis, hogy ezek az országok korábbi történelmükben döntően Németországgal és néhány más nyugati országgal kereskedtek, s 1945 után minden megváltozott. Hosszú távon biztosítani kellett a szocialista gazdaság győzelmét a tőkés gazdaság felett.

1949 januárjában létrejött a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa. Mire támaszkodott a KGST? Egyrészt a Szovjetunió energia- és nyersanyagkészleteire. Másrészt a Szovjetunió tudományos-műszaki potenciáljára. Harmadrészt a kelet-európai országok viszonylag fejlett ipari kultúrájára és mezőgazdaságára. Negyedrészt az óriási piacra, amelyen szinte korlátlanok voltak a munkamegosztás és szakosítás lehetőségei.

A KGST egészen 1991-ig fennállt. Mindent figyelembe véve ésszerű és hasznos gazda-

sági együttműködés volt. Nem azért szűnt meg, mert értelmetlenné vált, hanem mert a tőkés ellenforradalmat végrehajtó erők ilyen politikai döntést hoztak. Magyarország esetében például lehetővé tette a magyar gazdaság ellátását energiával és nyersanyagokkal, ráadásul megfizethető feltételek mellett. Ennél jobb megoldást a tőkés Magyarország sem tudott kitalálni, hiszen a magyar gazdaság ma is alapvetően az orosz energiaforrásoktól függ.

A KGST óriási piacot teremtett a magyar gazdaság számos ágazata számára. Az IKARUSZ az évi 13 ezer autóbusszával Európa legnagyobbjai között volt. A Május 1. Ruhagyár, de általában a magyar könnyűipar a nagy KGST-piacra támaszkodott.

A szocialista országok katonai erőfeszítései eleinte a Szovjetunióra koncentráálódtak. A Szovjetunió adja a későbbiekben is a legnagyobb hadsereget, ő biztosítja a haditechnikai termelés oroszán részét is. Miután Németország belépett a NATO-ba, 1954-ben a szocialista országok is megalakították katonai-politikai szervezetüket, a Varsói Szerződést. A szervezet 1991-ig fennállt, és a kelet-európai szocialista országokkal együtt szűnt meg.

A szocialista világ sohasem volt teljesen egységes. Jugoszlávia nem lett tagja a Varsói Szerződésnek, bár a KGST-hez számos szállal kapcsolódott. Románia tagja volt ugyan mindkét szervezetnek, de külön utas politikát folytatva számos akcióban nem vett részt. A szocialista világ együttműködésében a legnagyobb úrt azonban Kína jelentette. A kezdeti szovjet-kínai barátság döntően a hrucsovi szovjet vezetés hibájából súlyos konfliktussá fajult, amelyet a 60-as évek kínai belpolitikai eseményei tovább súlyosbítottak. Ez azonban már egy másik történet.

M. L.

(Folytatjuk)

Emlékezzünk!

Negyven éve hunyt el Szakasits Árpád

A hazai munkásmozgalom prominens személyisége a két világháború között, illetve a felszabadulást követő három évben a szociáldemokrata párt balszárnyának a vezéralakjaként vált ismertté. Ebben a minőségében a munkásegység tétő alá hozására törekedett, majd a szocializmus első éveiben a Magyar Dolgozók Pártjának elnöke, illetve a Kádár-rendszerben az MSZMP KB tagja volt 1965. május 3-án bekövetkezett haláláig.

Szakasits Árpád egész fiatalon bekapcsolódott a közéletbe. 1903-tól, 15 éves ifjúként részt vállalt a munkásmozgalomban, majd a Tanácsköztársaság alkotmányozó testületében tevékenykedett. Hivatásos újságíróként több lap, köztük a Népszava munkatársa, ez utóbbinak a II. világháború idején főszerkesztője is volt. Mindeközben az SZDP főtűkárává is választották. Publicisztikájára és pártmunkájára a húszas évek második felétől az opportunisták szociáldemokratákkal való szembenállása volt a jellemző: különösen főszerkesztői státusa alatt az egymással akkor még szembenálló náciellenes áramlatok összefogását tűzte zászlajára (amiért a párt jobbszárnya

1942-ben le is váltotta főtűkári posztjáról). Elképzelése azonban csupán az ország német megszállása után realizálódott, amikor is oroszán részét vállalt a kommunistákat is magában foglaló Magyar Front, illetve a két munkáspárt közötti akcióegység létrehozásában. Mint baloldali szociáldemokrata harcos a felszabadulástól kezdve ennek szellemében vett részt a népi demokrácia építésében. 1948 júniusában Rákosi Mátyással egyetemben megteremtette a két szervezet fúziójával született állampártot, majd ugyanazon esztendő augusztusától 1950 májusáig Magyarország első embere. A személyi kultusz idején rehabilitációjáig hat évet töltött börtönben hamis

Szakasits Árpád

vádak alapján. 1956-ot követően azonban elősegíthette a pártállam újbóli megszilárdulását.

Munkásmozgalmi tevékenységének egyik lényeges eleme a munkásegység gondolata, amely ma sem tekinthető elavultnak, épp ellenkezőleg. Másfél évtizeddel a rendszer-váltást követően milliós nagyságrendű a szegénységben és létbizonytalanságban élők száma.

B. Deák András

Ezres Klub: a vidék erősít

Az elmúlt két héten többségükben vidékről jelentkeztek az Ezres Klubba. Öröndetes jel, hogy nőtt az érdeklődés a távoli megyékben is. Örülünk annak, hogy túlhaladtuk a kétszázhatárt, immáron 205 tagunk van. Kevesbé öröndetes, hogy a növekedési ütem kissé lelassult. Kérjük a megyei és budapesti vezetők: tájékoztassák a párt tagságát és szimpatizánsait az Ezres Klubról, hívják fel figyelmüket!

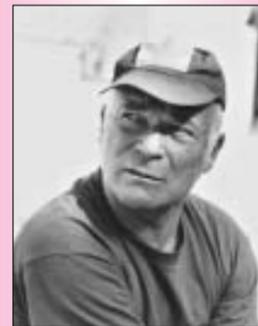
Köszöntjük új tagjainkat: Valkovics István, Szabó György, Németh Lászlóné, Kerepeczki János, Benyovszki Gábor, Menczer Antalné, Sánta Imre, Polonyi Istvánné, Horváth Lajos, Tóth Pálné, Tóth Pál, Ruzs László, Davidovics Lajosné, Szabó Balászné.

Köszöntjük az Ezres Klub régebbi tagjait is. Ezentúl nem minden számban hozzuk le a teljes névsort, mert szerencsére egyre hosszabb a lista, de időről időre megteesszük. Büszkék vagyunk tagjainkra, örülünk, hogy itt vannak. Nos, a taglista: Csikány Józsefné, Német János, Nagy Zoltánné, dr. Thürmer Gyuláné, Lovász Dezső, idősebb dr. Thürmer Gyula, Thürmer Gyula, dr. Zentai Ártúr, dr. Logvinov Veronika, dr. Gesztesi Ferenc, Farkas Ferenc, Schmal Jánosné, dr. Rikli Erzsébet, Linchtenstein Róbert, Szikra Lászlóné, Benkő Viktorné, Kapcsos Emil, Kapcsos Emilné, Szemők Lászlóné, Erdős István, dr. Majercsik János, dr. Nagy László, Varga Antalné, Parizsek Henrik, Szőnyi István, Komlós Andor, Komlós Andorné, dr. Hajdú József, Tóth Erzsébet,

Rácz Sándor, Wenczel Tiborné, Lahos Pál, Kajli Béla, Benkő Viktor, Hegedűs Sándorné, Hegedűs Sándor, Munkáspárt XIV. kerületi Nótazsolt, Borsi Sándor, Borsi Sándorné, Hamar József, Kovács József, Elekes Imre, Király István, Dikó Miklós, Czikora Gyula, Csajbók Ferenc, Csajbók Ferencné, Szádvány Gyula, Kupis Ferenc, Kibili Jánosné, Balogh Imre, Such Mihály, Nagy Lajos, Fábry Andrásné, Nagy Sándor, Göndör Tibor, Göndör Tiborné, dr. Szatmáry Miklósné, Balogh Attila, Horváth János, Kardos Péter, Farkas Józsefné, Kadlissik Ferencné, Illés Jenő, Hegyaljai Valdemárné, Németh Lászlóné, Rónai Jenőné, Burka Ignác, Rún Lászlóné, dr. Haits János, Szabó László, Tamási Miklós, Fejes Frigyes, Sánta Sándor, Illés Imre, Espár István, Amigó György, Fejes Árpád, Sáfár Jülianna, Erdős Ferenc, Vibling József, Szabó János, Szalai Lajos, dr. Haraszti János, Molnár Miklós, Kozma Imréné, Soós István, Benkő Mihály, Verbovszky Emil, Szonderik Gyula, Zenkő Márton, Szabó László, Bárdosiné Benkő Edit, Szalay Gyula, Kupis Ferencné, Fehér Sándor, Nagy Ferencné, Cs. Nagy Lászlóné és Cs. Nagy

László, Gyuricza Imréné, Such Pálné, Lakatos Lajosné és Lakatos Lajos, Hadzsi Mihály, Pisch Ferenc, Jelb Zoltán, Tóth Istvánné, Felföldi István, Barcza Mihály, Balogh Péter, Orsovai Imre, Hosszú Gyula, Kovács Jánosné, Bozó Mihályné és Bozó Mihály, Göcző András, Pigniczi Ferenc, Gávai Ferenc, Fekete Rezső, dr. Bárdos György, Élő László, Szabó Lászlóné, Szécsi Ferenc, Szurcsik István, Sipos Sándor, Végh László, Kalapos Pálné, Kalapos Mária, Urbán Sándor, Bebesi Béla és Bebesi Béláné, Csikány József, Vadász Miklós, Korponai Sándor és Korponai Sándorné, Hortályk Dezső, Timár János András, Timár Jánosné, dr. Majercsik Jánosné, Szili Lajosné, Nagy János, Varga Antal, Rácz István, Gula Sándor, Arató István, Nagy Jenő, Kocziba Miklós, Rózsa Miklós, Búzás Imre, Magyar László, dr. Vincze János, Tiudó László, Stantiny Ferenc, Stantiny Ferencné, Kohlné Petneházi Katalin, Szel Ferenc, Sztójko József, Szabó György, Nyitrai Lajoné, Schön Judit, Kozári Józsefné dr., Davidovics Lajos, Bodó György, Kiss János, Berki László, Karcagi János, Kovács P. Gusztáv, Kokány Lászlóné, Szabó Illés, Zofál Károlyné, Németh József, Klimó Lajosné, Csetna Károly, Rátkai István, dr. Pomázi László, Hédei Lajosné, Balázs Gézné, Balázs Géza, Korcsik Gyula, H. Kober Terézia, Szimon József, Németh Pál, Tóth Zoltán, Dankó Géza, Molnár Istvánné, Tóth Ernő, Koós József.

Moldova György új könyve

Jövő heti lapszámunkban fejezzük be Moldova György Az utolsó tétlen című önéletrajzi műve negyedik kötetének közzétételét. Az író 2005. május 13-án mutatja be könyvét a sajtónak, és ettől a héttől kezdve már a könyvesboltokban is hozzáférhető. Május 17-én 15 órától pedig az író a Lehel téri metróállomáson, a Mikulás könyvesboltban dedikálja új regényét.

Köszönjük, hogy az író lehetőséget teremtett rá, hogy már megjelenés előtt ismerkedjünk új művével A Szabadság hasábjain!

Az Ezredvég alapítvány kéri, támogassák az SZJA 1%-ának felajánlásával a nehéz helyzetben lévő, baloldali irodalmi folyóiratot.

Adószám: 19656874-2-41

Kitüntetések, papír- és fémpénzek, képeslapok, porcelánok adásvétele. VERES ÉREMBOLT, VII. ker. Izabella utca 37. Tel.: 322-4799 H-P: 9-17 óráig.

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiatitkárja az **»OBSERVER«** BUDAPESTI MÉDIATITKÁRI KFT. 1084 Budapest, Auróra u. 11. Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744 E-mail: marketing@observer.hu http://www.observer.hu

VESZTESÉGEINK

Farkas János, aki 1945 óta volt tagja a pártnak, 81 éves korában elhunyt. Budapest, II/1. alapszervezet
Kardos István, aki 1945 óta volt a párt tagja, 86 éves korában elhunyt. Budapest, II. ker. alapszervezet
Bellér Béla, aki 1945 óta volt tagja a pártnak, 78 éves korában elhunyt. Ózd-sajóvári alapszervezet

Kiss János, aki 1945 óta volt tagja a pártnak, 78 éves korában elhunyt. Ózd-szétsimoni alapszervezet

Molnár Károly 60 éves korában elhunyt. Szeghalmi alapszervezet

Akócsi Géza, aki 1945 óta volt tagja a pártnak, 79 éves korában elhunyt. Halásztelki alapszervezet

EMLÉKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató ISSN 0865-5146
Terjeszti: a Budapesti és a Nemzeti Hírlapkereskedelmi Rt., valamint az alternatív lapterjesztők
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft, negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft
Előfizethető a hírlapkiadásért felelős Irodában (Helix 1900), a Magyar Posta kerületi hírlapüzletági ügyfélszolgálati irodáin, vidéken a postahivatalokban.
Szedés, törlesztés: Progressio Kft.
Nyomtatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlekes út 25.
Felelős vezető: Mózes Ferenc ügyvezető igazgató

A Munkáspárt internetcíme: http://www.munkaspart.hu